

SANAL ALEMİN

Sanal Parası

ATILIM ÜNİVERSİTESİ AYLIK SÜRELİ YAYINI
Ocak 2018 Sayı: 33

YARINA YENİDEN

BU TOPRAKLARA
DEĞER KATANLAR

ATATÜRK'ÜN ANKARASI

Times Higher
Education (THE)
200 Under 50
Sıralaması
2017 Verilerine
Göre Dünyada
İlk 100'de

Times Higher
Education (THE)
2018 Dünya Üniversiteler
Sıralamasına Göre
Vakıf Üniversiteleri
Arasında
Türkiye'de
İlk 4'te

Times Higher
Education (THE)
Fiziksel Bilimler
Sıralamasında
Türkiye'de

İlk 2'de

**ATILIM
ÜNİVERSİTESİ**

www.atilim.edu.tr

İÇİNDEKİLER

MESAJ

-SAYFA 2-

Yeni Yıl

GÜNDEM

-SAYFA 10-

Yeni Bir Başlangıç:
Dijital Girişimcilik

TARİHTE ATILIM

-SAYFA 24-

Bir Bilinmez Savaşın
Mağlubu Atatürk'ün
Ankarası

TEKNOLOJİ

-SAYFA 44-

Sanal Alemin
Sanal Parası

Atılım Üniversitesi Adına Sahibi
Prof. Dr. M. Yıldırım Üçtuğ

Genel Yayın Yönetmeni
Eftal Erel

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Öğr. Gör. Dr. Günseli Gümüşel

Editör
Özgür Kalın

Fotoğraflar
Erol Korkmaz
Halil Güneş

Yayın Kurulu
Prof. Dr. Yıldırım Üçtuğ
Ayla Akkan
Eda Çalgüner
Eftal Erel
Esra Yalçın
Kemal Şenoğlu
Öğr. Gör. Dr. Günseli Gümüşel
Özgür Kalın
Sevil Yıldız

Atılım Üniversitesi Yerleşkesi
Kızılcaşar Mahallesi 06830 İncek - Ankara
Tel: 0312 586 80 00 ■ Faks: 0312 586 80 90 - 91
www.atilim.edu.tr ■ info@atilim.edu.tr

Tasarım & Teknik Hazırlık
REMARK CREATIVE
Turan Güneş Blv. Aleksander Dupçek Cad.
No: 28/9 06550 Yıldız-Çankaya / Ankara
Tel: 0312 436 27 28 ■ Faks: 0312 436 27 00
www.remarkreklam.com ■ info@remarkreklam.com

Baskı
Desen Ofset San. Tic. A.Ş.
Birlik Mahallesi 448. Cadde 476. Sokak No:2 Çankaya-Ankara
Sertifika No: 11289 Tel: 0312 496 43 43
Ocak, 2018

Ayda bir yayımlanır. Dergide yayımlanan yazılar kaynak gösterilerek kullanılabilir.
İmzalı yazılardaki görüşler yazarlarına aittir.

-KÜNYE-

DEĞERLİ MENSUPLARIMIZ

**Üniversitenin kurulduğu günden itibaren tek
amacım ve hedefim; kaliteli öğretim verilen,
bilim ve teknoloji üreten, araştırma yapan,
bilhassa ülkenin geleceğine ışık tutan bir
üniversite olmaktır.**

2017 yılına siyasi yönden bakıldığında zaman, coğrafyamızda bu tarife uyan üniversite gereksiniminin geçmiş yıllara göre daha da önem kazandığını göstermektedir. Artık "Üniversite" dünyayı, coğrafyayı ve ülkeyi okuyabilecek ve bu okuduğunun ışığında halkını aydınlayabilecek vizyona sahip bir kurum olmalıdır. Afrika'yı da dahil edersek bulunduğumuz coğrafyada 65'in üzerinde ülke bulunmaktadır ve bunları yönlendirecek bir "Lider Ülke"ye ihtiyaç olduğu açıktır. Bu ülke, bugün içerdiği potansiyeli ile Türkiye'dir. Uluslararası her bir blok ülke gruplarının ülkemizin bir diğer grup içinde olmaması yönünde çeşitli stratejiler oluşturdıklarını görmekte ve yaşamaktayız.

İşte bu koşullarda Üniversitelere, Üniversitemize düşen görevin önemi daha iyi anlaşılmaktadır.

Bu yıl Atılım Üniversitesi'nin 21. Yılı! Çeşitli kriterler esas alınarak yapılan ulusal ve uluslararası Üniversite sıralamalarında Vakıf Üniversiteleri arasında ilk 5 üniversite arasındayız. Bu yıl THE Dünya Üniversiteleri sıralamasında ilk 601-800 üniversite aralığında ve Türk Vakıf Üniversiteleri arasında 4. sırada ve ayrıca yine THE 50 yaş altı genç üniversiteler sıralamasında Dünyada ilk 100 üniversite içinde yer aldık. Bunların yanında THE Fiziksel Bilimler sıralamasında Dünyada 301-400 aralığında yer alarak Türkiye'de bu alanda en başarılı ilk 2 üniversiteden biri olduk. Bunlara ilave olarak 57 ülkeden gelen yabancı uyruklu öğrencilerimiz ile Türkiye'nin 500 Büyük Hizmet İhracatçısı arasında 332, Vakıf Üniversiteleri arasında ise 7. sıradayız. Bu arada bireysel başarıları sebebi ile ödüllendirilen ve bizleri gururlandıran öğretim elemanlarımız oldu. Bu başarılar bizlere doğru yolda yürüdüğümüzü ve bu yolda ilerlemeye devam etmemiz gerektiğini gösteriyor. Üniversitemiz ve öğretim elemanlarımızın başarılarının devamlılığı büyük önem arz etmektedir.

Bu başarıların gerçekleşmesine katkı sağlayan değerli yöneticilerimize, akademik ve idari personelimize, öğrencilerimize, mezunlarımıza, bu yolda bize inanan, destek olan herkese Mütevelli Heyetimiz adına içtenlikle teşekkür ediyorum. Bizimle birlikte bu yolda yürürken vefat eden değerli çalışma arkadaşlarımıza da Tanrı'dan rahmet diliyorum.

İnanıyorum ve istiyorum ki; geçen seneler olduğu gibi 2018'de de daha büyük başarılarla birlikte imza atacağız. Geçen sene söylediğimi tekrar ederek, bu yolun NOBEL'e ve ötesine doğru uzandığını hatırlatırım. Bunun erişilebilir bir başarı ve hedef olabileceğine üniversitemizin mensubu olan herkes tarafından inanılmasını istiyorum.

2018 yılın ülkemize barış ve huzur, sizlere ve sevdiklerinize sağlık, mutluluk, başarı getirmesini diliyorum.

Sevgi ve Saygılarımla,

Yalçın Zaim

Mütevelli Heyet Başkanı

KAMPUS KÜLTÜRÜ

Üniversiteler binalarını, büyük bir kentin sokaklarına birbirlerine yakın ya da uzak bir şekilde dağıtarak oluşabildikleri gibi genellikle şehrin ana merkezinin uzağında sınırları belli ve çevrili bir alana da kurabilirler.

Bu ikinci tür yapılanmaya üniversite dilinde kampus adını veriyoruz. Her ne kadar bu kavram adı konmadan Orta Çağ Avrupa'sında geçerli olduysa da kampus sözcüğünün bugünkü kullanıma ulaşması ABD üniversiteleri ile gerçekleşmiştir. Kampus sözcüğü Latince "tarla, alan" anlamına gelen bir kelimeden türemiştir.

Ancak zamanla bu, yalnızca üniversitenin yapılaştığı araziye değil tüm binalarını da kapsayacak bir kullanım şekline dönüşmüştür. Sözcüğün üniversitelerde ilk kullanımı 18. yüzyılda o zamanki adıyla New Jersey College olan Princetown Üniversitesi yerleşkesi ile başlamıştır. Ülkemizdeki ilk büyük kampus örnekleri de Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Erzurum Atatürk Üniversitesi ve Karadeniz Teknik Üniversitesi'dir.

Üniversitelerin bu şekilde farklı biçimlerde yapılanmaları kültürlerine de belli farklılıklarla yansımaktadır. Kent sokaklarına dağılan bir üniversite kendi özgün kimliği yerine kent kültürünün ağır bastığı bir yapıda evrilirken kampus üniversiteleri öğrencilerin birbirleriyle etkileşerek ve dayanışma içerisinde oluşturdukları bir kimliğe yönelmişlerdir. Farklı disiplinlerde çalışan, değişik dünya görüşlerine ve bakış açılarına sahip insanlarla birlikte yaşamaya alışmanın çok önemsendiği çağımızda bu etkileşim kültürünün üniversite sıralarında edinilmesi önemlidir. Üzerinde yalnızca kendi disiplininin adı yazılı olan bir fakülte binasında diğer hiçbir meslek insanı adayı ile etkileşime girmeden yaşayan bir üniversite öğrencisinin mezun olduktan sonra, sosyal hayatta, farklılıklarla birlikte yaşamaya alışmış bir diğer mezuna göre daha az başarılı olacağını ön görmek yanıltıcı değildir.

Üniversitenin yalnızca derslerin izleneceği, mesleki bilgilerin edinileceği ama onun dışında kendi bireysel yaşamının bağımsız bir şekilde sürdürüleceği bir ortam olması düşünülemez. Bu bağlamda bir mühendislik öğrencisi henüz üniversite sıralarındayken bir resim sergisi ile tanışabilmeli, bir hukuk öğrencisi son ekonomik gelişmelerin tartışıldığı bir iktisat kongresini izleyebilmeli, bir tıp öğrencisi bir hukuk öğrencisine aşık olabilmelidir. Yurtta kalırken aileden uzak yaşamının zorluklarını arkadaşlarıyla paylaşmada bulunarak aşmayı öğrenmeli, buna karşılık aile yaşamında belki de bulamadığı spor olanaklarından faydalanabilmelidir. Modern yaşamın her türlü imkanının sunulduğu bir kampusta özenle ve bir tür fanus içinde ayrıcalıklı bir şekilde yetiştirildiğinin tadına varabilmeli, kendini kentle mücadeleye değil ama bir yandan akranlarıyla yarışırken bir yandan da ruhsal, zihinsel ve fiziksel gelişmeye odaklanabilmelidir. Hele bir de kampus bir büyük kentin eteklerindeyse bir yandan kampus kültürüyle yoğurulurken bir yandan da kentin izdüşümlerinden yararlanabilmelidir.

Farklı ülkelerden, farklı kentlerden, değişik sosyal ve kültürel yapılardan gelen öğrencilerin oluşturdukları bir kampus, üniversitenin en büyük zenginliklerinden birisidir. Herkesin birbirinden bir şeyler öğrenerek katkıda bulunacakları ortak ruh zamanla o üniversitenin kimliğini meydana getirecek ve mezunlarına bir diplomadan çok daha fazlasını sağlayacaktır.

Prof. Dr. Yıldırım Üçüoğlu
Rektör

YARINA YENİDEN

Yeni başlangıçlara yahut aynısına yeniden başlamaya hepimizin ihtiyacı var ama bazılarımız yalnız yarın tekrar başlayabilmek ümidiyle yaşıyor. Yeniden başlayabilmek için devam ediyor. Eskiden kalan parçaları toparlıyor bir yandan. Yılmıyor, yıkılma lüksü yok biliyor. Bazılarımız kendi acılarının, imkânsızlıklarının ötesine çoktan geçti bize uzanıyor, bizi de kucaklıyor. Bazılarımız çok farkında, bazılarımız gücümüze, kadının gücüne, barışın gücüne, onurlu bir yaşamın vazgeçilmezliğine, özgürlüğe çok inanıyor.

**“Bu dünyanın içimde açtığı yaralar
Arttıkça
Dünyaya daha fazla meydan okuyorum.”**

(Ben Kadınım isimli şiirden, Yarının Kadınları s. 13)

Atılım Üniversitesinde 22 Kasım 2017’de KASAUM tarafından düzenlenen Kadın ve Göç konulu panelde değerli psikologları ve üyesiyle tanıştığım “Yarının Kadınları Komitesi”nin ilk sayısını Kasım 2017’de çıkardığı “YARININ KADINLARI: Mülteci Kadın Olmak” dergisinden bahsedeceğim. Daha doğru bir deyişle Yarının Kadınlarını okuyarak duyduğum kıvanç ve coşkuyu, her sayfasında kat kat artan yeniden başlama gücümü sizinle de paylaşmaya çabalayacağım.

Kim bu kadınlar? Kendi cümleleriyle anlatayım:

“Suriyeli mülteci kadınlar olarak biz, ilk defa 16 Ekim 2015’te Sığınmacılar ve Göçmenlerle Dayanışma Derneğinin davetiyle Gaziantep Karşıyaka Çok Yönlü Destek Merkezinde bir araya geldik. Bu buluşmalara öncelikle “çay saati” adını verdik. Çay saatine gelen kadınlar olarak çoğumuz diplomalı ve eğitilmiş insanlar değildik. Birçoğumuz göç etmeden önce Halep’in ilçelerinde ve köylerinde yaşıyorduk. Tek bildiğimiz ve toplumun bize verdiği rol yemek pişirmek, çocuk bakmak, ev işlerini yapmak vb. Oysa ki kadınlar olarak bildiğimiz çok şey varken toplumsal baskı yüzünden dışarı çıkamıyorduk bizi kimsenin dinlemeyeceğini düşünüyor, hayat tecrübelerimizin yeterli olmadığını fikriyle kendimizi hor görüyorduk.”

Savaş, bildikleri ve alıştıkları her şeyi alt üst etti. Savaş başka ne yapar ki? Onları buraya pek çok manada parça parça sürdü. Yeniden başlamayı umut edebilmeleri dahi hayli zaman aldı. Çay saatleri sayesinde yalnız olmadıklarını keşfettiler. Çekingenliklerini ve korkularını zamanla bir kenara bıraktılar, yalnız kendilerinin değil dünyanın her yerinde yaşayan kadınların acılarının ortak olduğunu gördüler ve toplantılarda zamanla mültecilerin sorunlarını çok daha kapsamlı tartıştılar: çocuk evliliklerini, çocuk işçiliği, barınmayı, geçinmeyi, sağlık servislerine erişimi, eğitim alanında karşılaştıklarını, sivil toplum kuruluşlarını ve daha pek çoğunu...

Bireysel deneyimlerini, savaşın yaralarını, zorunlu göçü, devam etmenin zorluklarını paylaşarak başladılar ve zamanla hepimizin yaşadığı zorlukları da yatırdılar masalarına. Birlikte olmanın, birbirine destek olmanın, ümidini yitirmemenin en güçlü örneklerini doğurdular. Dergiyi okurken onlara çok özendim, hemen kalkıp yanlarına gitmeyi ve o güçlü dostluğun bir parçası olmayı çok istedim.

İyi ki ulaştım bu dergiye, uzaktaki bir dosttan “dayan” diyen bir mektup almış gibi oldum. Günün herhangi bir saatinde, bazen gözümü açtığım an, bazen akşam bütün kızılığıyla inerken, aklımın dehlizlerinde yorgun bitkin gezinirken,

fotoğraflar var. Bazı başlıkları sayarak kuvvetli bir imaj oluşturabilirim gözünüzde sanırım; "Ben Mülteciyim ve Barışı Savunmakla Gurur Duyuyorum", "Zorlandım, Değiştim, Güçlendim...", "Başaracağım!..", "Ne kadar Güçlü Olduğumu Ancak Zorluklarla Karşılaştığımda Anlayabilirsiniz"

Yalnız kalmış bir anne, günahı ve suçu sorgulayan bir kadın, 10 yaşında günde 11 saat çalışarak 11 kişilik ailesine bakan evlat, mülteci takımıyla olimpiyatlara katılan sporcu genç kadın... Yeni sıfatlarıyla başa çıkmaya çalışırken isimlerine ve seslerine sıkıca tutunmaktan vazgeçmeyen kadınlarla tanışın. Bitirirken yine sözü onlara bırakayım:

"Yarının Kadınları Komitesi olarak tüm engellere ve zorluklara rağmen bir olup devam edeceğiz ve yarınımız çok daha güzel olacak. Bütün kadınlara sesleniyoruz, dayanışmak ve sesimizi tüm dünyaya duyurmak için siz de gelin, gücümüze güç katın!"

Eğer onlara ulaşmak isterseniz her Cuma 14.30'da Gaziantep Karşıyaka'da Çok Yönlü Destek Merkezi'nde bir araya geliyorlar, yazışma adresleri:
yarininkadinlari@gmail.com.

Sevgiyle, dostlukla.

Güzel Günlerde Görüşmek Ümidiyle.

yeni hayaller kuramadığımda, bütün ümitler tükenip beni ne yapacağımı bilemez bıraktığında, acı gördüğüm, acı duyduğum, yalnız acıyla karşılaştığımda devam etmeye nasıl güç bulacağımı bilmediğim zamanlarda ilham alabileceğim dostlarımı gördüm okudukça.

Hüsnü Arkan'ın o muhteşem şarkısı "Yeniden Başlamalı" çalıp durdu içimde, nasıldı sözleri...

*"Yeniden doğup eline günün, yeniden duyup adını gülün
Yeniden...
Yeniden başlamalı, yeniden anlamalı, yeniden dinlemeli o yiten türküleri
Yeniden yürü tozlu yollara, yeniden uyan o sabahlara, yeniden....
Açılır dost kucağı, açılır sevgi gülü, açılınca yeniden o büyük eski kapı
Dağılır gider kara bir bulut dokununca bir dost eli..."*

Dergide yazılar Arapça ve Türkçe iki dilli, sayfaları çevirdikçe komitedeki kadınların paylaştıkları anılar, uzmanların zorunlu göç mağduru kadınlara rehberlik etmesi için hazırladıkları bilgiler, röportajlar ve birbirinden güzel

GİRİŞİMCİ VE YENİLİKÇİLİKTE ATILIM

Atılım Üniversitesi Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının 2017 yılının son günlerinde açıkladığı Girişimci ve Yenilikçi Üniversite Endeksinde (GYUE) Türkiye’de bütün üniversiteler içinde 13. oldu.

Girişimci ve Yenilikçi Üniversite endeksi TÜBİTAK tarafından hazırlanmakta ve bir önceki yılın YÖK verilerine göre toplam 50 üzerinde Profesör, Doçent ve Yardımcı Doçente sahip üniversitelerin dahil edildiği bir sıralamadır. 2017 yılındaki sıralamada 2016 YÖK verilerine göre 157 üniversite hesaplamalara dahil edilmiştir. 2012 yılından beri açıklanan Girişimci ve Yenilikçi Üniversite Endeksinde her yıl ilk 50 üniversite açıklanmaktadır.

Üniversitenin eskiden beri görevi eğitim, araştırma ve topluma yol göstermek olarak tanımlanmaktadır. Günümüzde üniversite ürettiği bilimi toplumun ihtiyaçlarını gidermek için sunuma hazır hale getirmeye başladı. Artık laboratuvarında bir buluş yapmak yeterli olmuyor; bunun patentini almak, sanayi ile iş birliği yaparak bu buluşun insanlığa doğrudan ulaşmasını sağlamak üniversitelerin görevlerine eklendi. İşte bu noktada üniversitenin girişimci ve yenilikçi gücü öne çıkıyor.

Girişimci ve Yenilikçi Üniversite Endeksinde aşağıda yer alan beş boyut altında 23 gösterge hesaplanmaktadır.

- Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Yetkinliği (Ağırlığı %20)
- Fikri Mülkiyet Havuzu (Ağırlığı %15)
- İş birliği ve Etkileşim (Ağırlığı %25)
- Girişimcilik ve Yenilikçilik Kültürü (Ağırlığı %15)
- Ekonomik Katkı ve Ticarileşme (Ağırlığı %25)

TÜBİTAK bu çalışmayı yaparken aşağıdaki kurumlardan bilgi sağlamaktadır.

- TÜBİTAK,
- Üniversiteler,
- Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı,
- Kalkınma Bakanlığı,
- YÖK,
- KOSGEB
- TTKV,
- TÜBA,
- TÜRKPATENT.

Yıl	Türkiye
2017	13
2016	19
2015	26
2014	17
2013	20
2012	26

Atılım Üniversitesi ilk açıklandığı yıl olan 2012 yılından itibaren tüm yıllarda ilk 50 üniversite içinde yer alan bir üniversitedir.

Yıl	Vakıf Üniversiteleri
2017	6
2016	8
2015	8
2014	6
2013	8
2012	9

Atılım Üniversitesi vakıf üniversiteler içinde de sürekli ilk 10 vakıf üniversitesi içinde yer almış 2017 yılında da GYUE'de 6. vakıf üniversitesi olmuştur.

Uluslararası sıralamalarda da üniversitelerin ürettiği bilimi topluma ne kadar faydalı hale getirdiklerini de son yıllarda hesaplanmaya başlanmıştır. Üniversitelerin sanayiden elde ettiği gelir, araştırma için üniversite dışından hatta ülke dışından bulduğu kaynaklar, uluslararası ortaklarla yürüttükleri projeler gibi kriterleri de artık bazı uluslararası sıralama metodolojilerinde yer bulmaya başlamıştır.

Örneğin Atılım Üniversitesinin yer aldığı SCIMAGO sıralamasında yenilikçilik başlığı altında aşağıdaki kriterler hesaplanmaktadır.

- Kurum bağlantılı patentler sonucu oluşan toplam bilimsel doküman üretimi
- Patent sonucu oluşan bilimsel yayınların toplam bilimsel yayınlara oranı

Bunun dışında üniversiteleri araştırma, eğitim, uluslararasılaşma ve endüstri iş birliği alanlarında değerlendiren ve Atılım Üniversitesinin son yıllarda dünya sıralamasında yer aldığı Times Higher Education sıralaması da sanayi geliri ve araştırma geliri gibi konuları dikkate alarak üniversitenin girişimci ve yenilikçi boyutunu ölçmeye çalışmaktadır.

yeni bir başlangıç DİJİTAL GİRİŞİMCİLİK

Girişimcilik fırsatları bulmayı ve onları elde etmeyi, bu fırsatları pazarlanabilir mal veya hizmetlere dönüştürmeyi, piyasadaki riskleri değerlendirmeyi ve ödüllerin farkına varmayı içermektedir.

Yeni kurulan ya da var olan girişimlerde, çeşitli şirketlerde, kâr amacı gütmeyen kuruluşlar ve kamu sektörü dâhil olmak üzere çeşitli ortamlarda girişimcilik faaliyetleri yürütülebilir. Daha önce sunulmamış bir değeri yaratmak ve sunmak girişimciliğin belirleyici özelliğidir. Dijital girişimcilik girişimciliğin alt kategorilerinden biridir. Son yıllarda yeni teknolojilerin gelişmesi ve yeni ekonomi olgusu girişimciliğin doğasını yeniden şekillendirmiştir. Dijital girişimcilik, geleneksel girişimcilik anlayışının yeni dijital teknoloji ile harmanlanması ve içinde bulunduğumuz dijital çağda mobil ve bulut bilişim, analitik ya da siber çözümler gibi yeni iş yapma yöntemlerinden yararlanılmasıyla ortaya çıkan sosyo-ekonomik ve teknolojik olgu olarak tanımlanabilmektedir.

Dijital girişimler, yeni (dijital) iş modelleri yaratmak ve dijital kanallar aracılığıyla müşteri ve paydaşlarla işbirliği yapmak gibi özellikleriyle geleneksel girişimcilik anlayışından ayrılmaktadır. Dijital girişimlerin en temel dört özelliği ise dijital pazarlama faaliyetlerinde bulunmaları, dijital satış yöntemlerini kullanmaları, süreçleri dijital hâle dönüştürmeleri ve kullanıcılara dijital mal ve hizmetler sunmalarıdır.

Yeniliği arama ve fırsat yaratma çabası, girişimciliğin doğasında vardır. Dijital girişimcilik anlayışında dijital medya ve diğer bilgi ve iletişim teknolojileri kullanılarak fırsatlar aranmaktadır. Dijital ortamda girişimci ve tüketicinin buluşması daha kolay ve pratik gibi gözükse de o mal ya da hizmeti satın alacak olsun olmasın çok sayıda tüketicinin kullanacağı bir dijital ortam geliştirmek, dinamik bir iş modeli geliştirmeyi gerekli kılmaktadır. Ayrıca dijital pazar

alanlarının sınırları belirgin değildir. Bu alanlara giriş-çıkış görece daha kolaydır dolayısıyla dijital girişimcilik perspektifi daha esnek ve yaratıcı düşünmeyi, geniş bir bakış açısıyla bakmayı ve iyi bir öngörüye sahip olmayı gerektirmektedir. Dijital teknolojiler artık işletmelerin vazgeçilmez birer parçasıdır. Ancak dijital dönüşüm için sadece teknolojinin değişmesi yeterli değildir, bu dönüşüm fikren de benimsenmelidir.

Çok küçük bir finansal sermaye ile kurulmuş ve hızla dünyanın en değerli şirketlerine dönüşmüş start-up'lara bakıldığında, bunların dijital girişimler olduğu dikkat çekmektedir. Bunlardan en bilineni olan Facebook, 2004

yılında Mark Zuckerberg tarafından Harvard'da okuyan öğrencilerin iletişim kurması amacıyla kurulan bir girişimken, 2017 yılındaki durumuna bakıldığında bir milyardan fazla kullanıcısı ile yaklaşık 24 bin çalışanı olan ve piyasa değeri 400 milyar ABD Doları'nın üzerine çıkan bir şirkettir. 2017 yılı itibarıyla dünyanın piyasa değeri en yüksek üç şirketi ise Apple, Google ve Microsoft'tur (piyasa değerleri sırasıyla; 750 milyar dolar, 580 milyar dolar ve 500

milyar dolardır). Bunlar da Facebook ile benzer şekilde dijital girişimler şeklinde hayata geçmiştir.

Türkiye'deki duruma bakıldığında ise 2017 yılında Küresel Girişimcilik Endeksinde Türkiye'nin 137 ülke arasında 36. sırada yer aldığı görülmektedir. Endekste Türkiye'nin en güçlü olduğu gösterge risk sermayesi iken, en zayıf olduğu gösterge ise riskten kaçınmadır. 2017 yılında Türkiye'deki en başarılı girişimlerin

Çok küçük bir finansal sermaye ile kurulmuş ve hızla dünyanın en değerli şirketlerine dönüşmüş start-up'lara bakıldığında, bunların dijital girişimler olduğu dikkat çekmektedir.

ilk üçü de yine dijital niteliklidir. Bunlardan ilki olan "Insider", dünyanın 14 farklı ülkesine hizmet sunan bir teknoloji şirkettir. İkinci girişim ise küçük ve orta ölçekli işletmeler için geliştirilen bir ön muhasebe bilgisayar

uygulaması olan "Paraşüt"tür. İnternet üzerinden erişilebilen, içerik tabanlı bir sosyal ağ platformu olan "Onedio" ise üçüncü sırada gelmektedir.

Dijital girişimciliği desteklemek için Türkiye İş Kurumu "Türkiye İçin Dijital Dönüşüm Hareketi" kapsamında Google ile işbirliği yapmaktadır. Bu işbirliği projesiyle girişimci adaylarının dijital becerilerle donatılarak onların yeni iş olanaklarına ulaşabilmesi hedeflenmektedir.

Tamamen Aile Arasında

ATILIM-MED “EĞİTİM ÖZGÜRLÜKTÜR” TEMALİ İLLÜSTRASYON YARIŞMASI

Atılım-Med “Eğitim Özgürlüktür” Temalı İllüstrasyon Yarışması, Atılım Üniversitesi öğrenci veya mezunlarının, derneğimize ait basılı ya da basılı olmayan her tür üründe kullanılabilecek özgün illüstrasyon önerilerini değerlendirmek adına düzenlenen bir yarışma.

Yarışmanın düzenlenmesindeki amaç, Atılım Store’da satılan ürünlerin “kendi içimizden” yaratılmasını sağlamak ve birbirinden farklı alanlarda öğrenim görmekte olan öğrencilerimizi ve farklı uzmanlık alanlarına sahip mezunlarımızı bu yaratım sürecine dahil ederek, bir taraftan yaratıcı ve özgün tasarımlar elde ederken, diğer taraftan da öğrenci ve mezunlarımızda üniversitemize aidiyet ve bağlılık duygusunu güçlendirmek.

Yarışma, öğrencilerimize daha mezun olmadan iş hayatını deneyimleme imkanı sunuyor. Mezunlarımızın ise edimimleri bambaşka olacak. Üniversitemizden mezun olduktan yıllar sonra kampüse ziyarete gelen bir mezunumuz, Atılım Store’da kendi adıyla satılan bir ürünü görmenin gururunu yaşayacak.

Değerlendirme Kriterleri

Başvurusu yapılan eserler; renk uyumu, yaratıcılık, özgünlük, tasarımın güncel trendlere uyumu, teknik olarak hediyeelik eşyalara uygulama (porselen, cam, tekstil, magnet, kırtasiye, plastik ve polyester, metal vb.) ve koleksiyon oluşturma mantığı gibi hususlar açısından değerlendirilecek. Bu sebeple eser hazırlanırken, eserin uygulanacağı ürün tasarım önerileri ile birlikte düşünülmesi önem taşıyor.

Ödüller

“Eğitim Özgürlüktür” Temalı İllüstrasyon Yarışmasında, katılımcılardan Atılım Üniversitesi markasının vizyon ve misyonu ile uyumlu, özgün illüstrasyonlar bekleniyor. Katılımcılara derecelerine göre para ödülü verilecek.

Seçici Kurul:

- **E. Yaman Zaim** Atılım Üniversitesi Mezunlar Derneği Y. Kurulu Başkanı
- **A. Oktay Saygı** Mono Work Shop Creative Ajans – AtılımMED Y.K. Üyesi
- **Eftal Erel** Atılım Üniversitesi Kurumsal İletişim ve Tanıtım Direktörü
- **Özgür Kalın** Remark Creative Ajans Başkanı
- **Yrd. Doç. Dr. Evren Tural** Atılım Üniversitesi GSF. Grafik Tasarım Böl. Öğretim Üyesi
- **Güçlü Öner** Remark Creative – Kreatif Direktör
- **H. Murat Sarıkaya** HMS Spor Tekstil İm. San.Tic. Ltd. Şti. Yönetim Kurulu Bşk.

Yarışma ve Atılım Store

Derneğimiz ürünlerinin satış noktası olan Atılım Store, Mezunlar Derneği tarafından 2015 yılında kuruldu. Mezunlar Derneği, Yönetim Kurulu Başkanı E. Yaman Zaim, mağazanın kuruluş amacını “derneğe gelir sağlamak ve üniversitemizin logolu ürünlerinin kullanımını yaygınlaştırarak aidiyet duygusunu artırmak” şeklinde ifade ediyor.

Ürünlerin Mezunlar Derneğinin kendi yarattığı parçalardan oluştuğunu belirten Zaim, derneğin vizyonu doğrultusunda bakış açısını genişleterek, Üniversitemiz içinden çıkan yeni fikirleri de bu yaratım sürecine dahil etmenin yolunu, “Eğitim Özgürlüktür” temalı illüstrasyon Yarışmasını düzenlemekle bulmuş. Bu yarışma organizasyonu sayesinde, dileyen tüm öğrenci ve mezunlarımız, Atılım Store ürünlerinde kullanılmak üzere tasarımlarını Seçici Kurula sunma olanağı bulabilecek. Başarılı bulunan çalışmalar ise Atılım Store ürünlerinde uygulanacak.

Katılımcıların en fazla üç tasarımla yarışmaya katılabileceği yarışmanın sonunda seçilecek çalışmalarda, öncelikle yaratıcılık, özgünlük ve ürünler üzerinde kullanmaya elverişlilik ölçütleri aranıyor.

Zaim, AtılımMed'in gerçekleştirdiği tüm diğer etkinliklerde olduğu gibi, bu etkinliği de geleneksel hale getirmeyi hedeflediğini belirtiyor.

Diğer Tasarım Yarışmalarından Farkı Ne?

“Eğitim Özgürlüktür” temalı İllüstrasyon Yarışmasının diğer yarışmalardan farkı, aile arasında, “biz”e özel bir yarışma olması; çünkü herkese değil, yalnızca üniversitemiz öğrenci ve mezunlarına hitap ediyor.

Yarışma, üniversitemizin vizyonu doğrultusunda, öğrencilere girişimciliğin, gelişimin ve değişimin kapılarını açıyor. Mezunlar Derneği, illa ki profesyonel değil, amatör ruhla yapılmış yaratıcı ve özgün işler almayı hedefliyor. Bu nedenle bir ajansla birlikte çalışmak yerine “kendi içimizde”, “biz bize” bir iş yapmayı tercih ediyor.

Bu yola çıkmaktaki amaç, kusursuz sonuçlar elde etmek değil, öğrenci ve mezunlarımızı yaratım ve üretim sürecine teşvik ederek bir süreklilik sağlamak. Zaim, bu konuyu şu şekilde özetliyor: “Biz, yarışma için ayırdığımız elimizdeki bütçeyle profesyonel bir firmadan da hizmet alabilirdik. Ancak, amacımız dışarıdan profesyonel hizmet satın almak değil; kendi içimizden, bizler olan kişilerden faydalanmak. Çünkü Atılım’ı yaşayan onlar, “Eğitim Özgürlüktür” sloganını yaşayanlar onlar. Dolayısıyla bu temayı en iyi onlar ifade edebilir.”

Eğitim

Özgürlüktür

İllüstrasyon
Yarışması

1. 3.000 ₺

2. 2.000 ₺

3. 1.000 ₺

Mansiyon 500 ₺

Son Başvuru: 23 Şubat 2018

Bilgi ve Başvuru: www.atilimmed.org.tr/tasarimyarismasi

*Tüm öğrencilerimiz ve mezunlarımızın katılımına açıktır.

BU TOPRAKLARA DEĞER KATANLAR

MÜNİR ÖZKUL

1970'li yıllar. Artvin'deyiz, çocukluğumun, ilk gençliğim geçtiği yerler ve yıllar.

Bugün dünyanın sayılı barajlarından biri olan ve yine dünyanın en hızlı akan nehirlerinden biri ÇORUH'a gem vuran barajın, Deriner Barajının altında kalan "Salkımlı Köyü"nde ilkokul yıllarımı geçiriyorum. Daha sonra Artvin'de ortaokul yılları ve lise.

Derin kanyonlardan, müthiş sarp ve keskin kayalıklardan kıvrılarak akan Çoruh, deli Çoruh...

Doğasıyla, coğrafyasıyla özdeşleşen, Artvin insanı; asi, dik, gururlu, kızdığına hiç birşey dinlemeyen ve kattı mı önüne silip süpüren...

Ve Ülkem ;

Tam da yangın yeri, her gün onlarca insanın bir kör kurşunla, toprakla erken buluştuğu yıllar. Kardeşin kardeşi kurşunladığı, mahallelerin, sokakların, okulların ayrıldığı, "sağ" veya "sol"a dönüşlerin keskin ve zorunlu olduğu yollar. Aynı "egemen"ler tarafından silah tutuşturularak "yol"ları ayrılanların, "vatan" adında birleşmiş olmalarının verdiği teselli belki de özlem duyduğumuz en önemli şeydir.

Konuyu dağılmadan toparlamam gerek; bu bir Münir Özkul yazısı, nereden çıktı Artvin ve insanları ! Durun ona da geleceğim!

O yıllarda Çoruh boylarında, ellerinde yağlı boya ve fırça ile kayalara sloganlar yazanların, bugün baraj suları altında kalan yüzlerce yağlı boya çalışması vardır:) Geceleri pencereden kaçıp, dayak yeme pahasına kapılar afişlenir; kimin karşı ideolojinin militanı, taraftarı olduğu; kimin karşı "taraf"tan, kimin bu "taraf"tan olduğu gayet iyi bilinirdi. Bazen dayak da yenirdi, gecenin bir zifirinde hoyrat bir el enseden yakalar, kaçabilirse ne ala! Nihayetinde "kahrolsun"la başlayıp, "yaşasın"la bitirmektir. Her şeye rağmen mutlu günlerdi. Kavga çağının henüz başında olsalar da, akılları ermeye başlamıştı. Tek yolun "devrim"

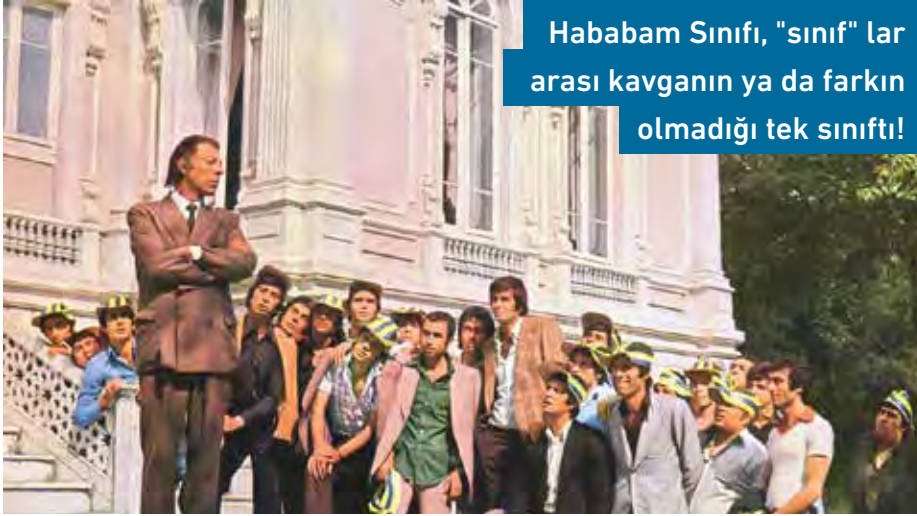
olmayacağı ama vazgeçilmez yolun Cumhuriyet ve Atatürk'ün çizdiği yol olduğu çoktan anlaşılmıştı.

80'li yıllar yakındı.

Artvin'de, o küçücük ama yüreği kocaman olan insanların yaşadığı ilde 3 tane, her ilçesinde de birer tane sinema vardı. (Bugün ilçelerde hiç Artvin'de ise tek sinema var, acı değil mi?)

Ve biz kavganın çocukları, sinemayı çok severdik. Henüz televizyonun birçok evde olmadığı Artvin'de sinema tek eğlencemizdi. (Artvin'e gazete bile basıldıktan 2 gün sonra gelirdi).

O ilin erken politize olan çocukları,

Hababam Sınıfı, "sınıf" lar arası kavganın ya da farkın olmadığı tek sınıfı!

gençleri, hangi ideolojinin ya da "kamp"ın mensubu olurlarsa olsun, ortak paydaları ve buluşma alanı sinema idi.

Belki de "sulh" alanıydı sinema. Yani o haftanın ya da ayın filmini ipe çekerler, bilet alıp sinemaya girdiklerinde ise "kavga"yı unuturlardı.

Hababam Sınıfı, "sınıf"lar arası kavganın ya da farkın olmadığı tek sınıfı!

Ve ders alınacak tek ve ortak hoca; "Mahmut Hoca" idi!

Bu ülkenin çocukları, gençleri ne çok şey öğrendiler Mahmut Hoca'dan, filmlerinin diğer karakterlerinden. Kemal Sunal'dan, Adile Naşit'ten, Tarık Akan'dan, Halit Akçatepe'den, İlyas Salman'dan ve diğerlerinden. Ama benim için, bizim için farklıydı durum. Biz zaten biliyorduk bunların önemli bir bölümünü. Yaşadığımız ve tanıdığımız şeylerdi. Mahmut Hoca sadece bize "haklı" olduğumuzu söylüyordu. Bize "sevgi"yi, mücadeleyi, yılmamayı, dayanışmayı, Atatürk'ü öğretiyordu. Çok yatkındık bütün bunları kolayca almaya, aldık da! Solun da sağın da çocuklarının, gençlerinin ortak paydası idi Münir Özkul'un yarattığı ve yaşattığı karakterler.

Daha "ergen" olmadan eline silah tutuşturulan ve birbirine düşman edilenler şimdi sevmeyi öğreniyolardı. Sevgi ortak paydalarıydı artık!

Hababam sınıfının unutulmaz karakteri ve bu ülkenin yine ebediyete uğurladığı

en "karakterlilerinden" **Damat Ferit** ile yaşanan unutulmaz sahnede, odalarında sakladıkları çocuğu yakalayan Mahmut Hoca **"Ne yaptın oğlum sen"** diye sorduğunda Damat Ferit, **"Sevdim Hocam"** diyordu.

Bundan daha mukavemetli bileşke olabilir mi?

Affedin hocam, Özel Çamlıca Lisesi sizin öğrencilerinizdir. Bana verdiğiniz paltonun ve her şeyin borcunu hiç olmazsa böyle ödeyeyim.

Ya da gözünü para hırsı bürümüş bir "egemen" in Çamlıca Lisesini alıp öğrencilerini okulsuz bıraktığında, Mahmut Hoca'nın bir şövalye gibi karşısına dikildiği eski öğrencisi "317 Şeref" ile yaşadığı sahne.

Ne kadar çok eğitimciye ilham

olmuştur o sahne. Kim bilir kaç bin eğitimcinin benliğine kazınmıştır o replikler ve hala Anadolu'nun bir çok yerinde iz sürmekte aynı idealin insanları, "sağına-soluna" bakmadan.

Ne diyordu 317 Şeref, hani Mahmut Hoca'nın verdiği paltoyu okuyan Şeref. O okulsuz kalıp bir park yerinde soğukta eğitim almaya çalışırken **"kim bu çocuklar, ne yapıyorlar burada"** diye soruyordu, Şeref.

Mahmut hoca; **"Benim öğrencilerim, bir zamanlar senin yaptığını yapıyorlar, okumaya çalışıyorlar."** diyordu Mahmut hoca.

317 Şeref **"Niye buradalar?"** diye sorduğunda

"Gözünü para hırsı bürümüş biri, geçmişini unutan biri, üç kuruş için bu zavallı çocukları hem de kış günü sokak ortasında bıraktı. Bunu ne yazık ki benim öğrencilerimden biri yaptı. 317 Şeref!"

Şeref "Affedin hocam, Özel Çamlıca Lisesi sizin öğrencilerinizdir. Bana

verdiğiniz paltonun ve her şeyin borcunu hiç olmazsa böyle ödeyeyim" diyordu.

Muhteşem bir sahnedir o, müthiş bir vefa, müthiş bir pişmanlık, olağanüstü bir arınma!

Keşke bugün de memleketi ve değerlerini yağmalayanlar Mahmut Hoca'dan, Mahmut Hocalar'dan utansalar, pişman olsalar, vazgeçseler.

Rıfat Ilgaz'ın muhteşem eseri (Bugün doğduğu topraklarda, Kastamonu'da izleri ve ismi silinmeye çalışılıyor), Ertem Eğilmez'in eşsiz rejisi, Melih Kibar'ın yüreğimizi titreten melodileri!

Bir başka karakter Yaşar Usta!

"Bizim Aile"nin derin izler bırakan karakteri; Yine emek, sevgi ve yoksul adına egemene direnirken sarfettiği

unutulmaz replik; **"Bak beyim, sana iki çift lafım var koskoca adamsın. Paran var pulun var, binlerce kişi çalışıyor yanında. Yakışır mı sana ekmekle oynamak? Yakışır mı bunca günahsız, çoluğu çocuğu, karda kışta sokağa atmak, aç bırakmak? Ama nasıl yakışmasın! Sen değil misin öz kızına bile acımayan, bir damlacık saadeti çok gören".**

Bundan daha anlamlı bir manifesto duydunuz mu siz?

Bir sinema perdesinden o ülkenin

insanlarına gençlerine, çocuklarına bundan daha yüce bir "öğreti"de bulunulabilir mi?

Ya da tam da o dönemde ülke **"darbe"**ye doğru koşar adım giderken ve aileler dağılırken;

"Biz bir aileyiz. Biz güzel bir aileyiz. Bunu yıkmaya senin gücün yeter mi sanıyorsun? Dokunma artık aileme! Dokunma oğluma! Dokunma gelinime! Eğer onların kılına zarar gelirse ben, ömründe bir karıncayı bile incitmemiş olan ben, Yaşar Usta, hiç düşünmeden çeker vururum seni! Çeker vururum ve dönüp arkama bakmam"...

Bu bir isyan!

Vazgeçilmezlerini elinden almaya kalktığınızda bu ülkenin sıradan ama onurlu, ama emekçi, ama sevgi dolu insanının isyanı. Egemene!

Ve unutulmaz final!

"Sen büyük patron, milyarder, para babası, fabrikalar sahibi! Sen mi büyüksün? Hayır ben büyüğüm! Ben Yaşar Usta! Sen benim yanımda bir hiçsin, anlıyor musun, bir hiç!"

Evet bu ülkenin gerçek büyüklerinin "Yaşar Usta"lar olduğunu öğretmişti bize. Asıl büyük olanın emek, sevgi, saygı, barış, kardeşlik olduğunu, paranın, pulun, sermayenin bir anlam

"Sen büyük patron, milyarder, para babası, fabrikalar sahibi!

Sen mi büyüksün?

Hayır, ben büyüğüm!

Ben Yaşar Usta!

Sen benim yanımda bir hiçsin, anlıyor musun, bir hiç!"

ifade etmediğini, ezilenin direndikçe kazanacağını anlatıyordu. Zaten bundan daha güzel ve anlamlı bir anlatım yolu da yoktu.

Aradan yıllar geçti.

O küçücük ilin erken politize olmuş çocukları gençleri tam da bu filmlerle olgunlaşmış, karakterleri şekillenmişti. O dönemin "**vatan**" adına ama farklı iki kulvarda, sağda ve solda "yol" arayanları sinema salonunda birleşmiş Mahmut Hoca'dan "ders" almışlar, Yaşar Usta'dan mücadeleyi öğrenmişlerdi.

Şimdi, hani filmin son jeneriğinde akan yazılarda ki gibi; "O çocuklar" tıpkı Yaşar Usta'nın isyanındaki egemenlere direniyorlar. **Ceratepe için, doğa için, Vatan için.**

Tam 25 yıldır topraklarını yağmalamaya çalışan aç gözlülere, para babalarına, "Sen mi büyüsun?" diye soruyorlar. "Hayır biz büyüğüz, bizim yanımızda sen bir hiçsin" diyorlar.

Ya ben!

70'li yıllarda çocukken, ilk gençliğimi yaşarken, tıpkı **ÇORUH** gibi, o filmlerin açtığı "**İZ**" den yürüdüm. 12 Eylül darbesiyle Ankara'ya savruldum. İletişim, sinema üzerine eğitim aldım ve yaşamımda derin "**İZ**" ler bırakan o perdenin kahramanı Mahmut Hoca ile çalışma şansı buldum. 90'ların hemen başında TRT döneminin fenomen dizisi "**Uzaylı Zekiye**"de Münir Özkul'la çalışma gururunu yaşadım.

Tıpkı 20 yıla yakın zamandır Ülkenin en önemli ve saygın eğitim kurumlarından biri olan Atılım Üniversitesinin iletişim çalışmalarını yürütme ve bir parçası olma gururunu yaşadığım gibi.

Bizi "biz" yapan değerlere; emeği, sevgiyi, barışı, Cumhuriyeti, Atatürk'ü, yurtseverliği öğretenlere, sinemanın müthiş gücü ve yarattığı karakterlerle bize yol gösterenlere, sonra da beyaz atlarına binip gidenlere; Kemal Sunal, Ertem Eğilmez, Rıfat Ilgaz, Tarık Akan, Adile Naşit Halit Akçatepe ve **MÜNİR ÖZKUL'a** saygıyla, sevgiyle, özlemle!

İTALYA VE BELÇİKA'DAN İZLENİMLER

Dr. Baran Uslu

Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümü

2017-2018 Güz döneminde, Belçika'nın Mons kentinde doktora sonrası araştırmalarda (post-doc) bulunmayı hedeflemiştim. Ağustos sonunda yaptığım 1 yıllık vize başvurumun değerlendirmesi, aradan geçen üç aydan fazla süreye rağmen henüz sonuçlanmadı.

Fakat şöyle bir şansım vardı: 23-25 Ekim 2017 tarihlerinde İtalya'nın Floransa şehrinde, Dr. Hakan Tora (Elektrik-Elektronik Müh) ile birlikte hazırladığımız bildirimizi sunmak üzere ICCSIT (International Conference on Computer Systems and Information Technology) 2017 konferansına katılacaktık. Üniversitemizin konferans desteğiyle Avrupa kıtasına İtalya'dan giriş yapmışken Belçika'ya da geçebilir, vize için beklediğim yeri görebilirdim.

Ben de öyle yaptım.

İtalya'daki konferans; elli kadar bildirinin iki paralel salonda bir günde sunulması şeklinde planlanmıştı. O yoğun günün en son sunumlarından birisi bizimkiydi ve başarıyla gerçekleştirildi. Bu konferansa Türkiye'den oldukça iyi bir katılım vardı. On bildiri (uluslararası olan bu konferansın yaklaşık beşte biri) ülkemizdendi. Konferansta tanıştığım Dr. Önder Demir (Marmara Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Bölümü) hocamızla arkadaş olduk ve Floransa ile Pisa şehirlerini birlikte gezdik. Floransa'da ilk gittiğimiz yer Duomo adlı ünlü katedral oldu. Bu katedralin dışı ayrı, içi ayrı güzeldi. Her biri sanat eseri olan heykeller ve resimler tarihî bilgiler taşıyor olmalıydı. Katedralin yer aldığı meydanda elimize verilen bir broşürde Leonardo da Vinci Bilim Müzesi'nden bahsediliyordu.

Floransa'da Duomo adı verilen tarihî yapı (katedral). Duvarlarında muhteşem sanat eserleri yer alıyor.

Önder Hoca'nın harita okuma bilgisi sayesinde müzeyi kolayca bulduk ve de gezdik. Üniversitemizin Eğlenceli Bilim dergisinden tanışık olduğum bilim müzelerindeki gibi insanın ufkunu açan güzel bir müzeydi. Tahtadan yapılmış ve kuvvet kazancı sağlayan basit makinelerin her biri Leonardo da Vinci'nin icatlarının birer modeliydi.

İtalyanlar genel olarak sıcak ve konuşkan insanlar. İngilizce'yi de iyi biliyor ve konuşuyorlar. Bu arada yeri gelmişken belirtmeliyim, bence İtalyanca kolay ve sempatik bir dil.

Leonardo da Vinci müzesi önünde Dr. Önder Demir (Marmara Üniversitesi Bilgisayar Müh. Bölümü) ile birlikte

Müzenin içinden bir görünüm

Uçakla İtalya Milan'dan Belçika Brüksel'e geçtim. Brüksel'in metro/tren istasyonu çok büyüktü. Batı, Merkez ve Doğu diye üçe ayırmışlar. Mons kentine giden trenle yaklaşık 45 dakikalık bir yolculuk sonrası güneydeki Mons şehrine ulaştım. Valonya adı verilen bu bölgede Fransızca konuşuluyordu. İngilizce çok az biliyorlardı. Fransızca öğrenmem gerektiğini ilk günden anlamış oldum. Mons şehri tarihî ve küçük bir şehir. İnsanları oldukça dinamik. Şehir merkezinden her yöne yaklaşık yarım saatlik bir yürüyüşle ulaşmak mümkün. Mons Üniversitesinin (kuruluş: 1837) farklı yerlerdeki fakülteleri tarihî binalarda eğitim yapıyor. Araştırma yapmak için kabul edildiğim Mons Politeknik Fakülte binasını da buldum ve daha önce yazıştığım kişilerle yüz yüze görüştüm. Fakat vize konusunda yapabilecekleri bir şeyin olmadığını söylüyorlardı.

Üniversitenin Mühendislik bölümlerinin olduğu yerleşkeyi de gezdim. Yerleşke yakınındaki evler, şehrin dokusunu yansıtmaktaydı: iki katlı, duvarları bitişik, küçük bir bahçesi olan bakımlı ve güzel evler. Kaldırımlarda araçlar için park yeri de ayırmışlar.

Faculté Polytechnique de Mons (Mons Politeknik Fakültesi) binası

Kaldırım demişken, hem İtalya'da hem de Belçika'da yaya geçitlerindeki hassasiyeti vurgulamalıyım. Yayalar, yaya geçitlerine, "Yol benim, biliyorsun değil mi?" der gibi yaklaşıyorlar. Haklarının farkındalar ve kendilerinden eminler. Sürücüler de bunun farkında ve anında duruyorlar. Yani sürücüler yol vermiyor, yayalar hakları olan yolu alıyorlar!

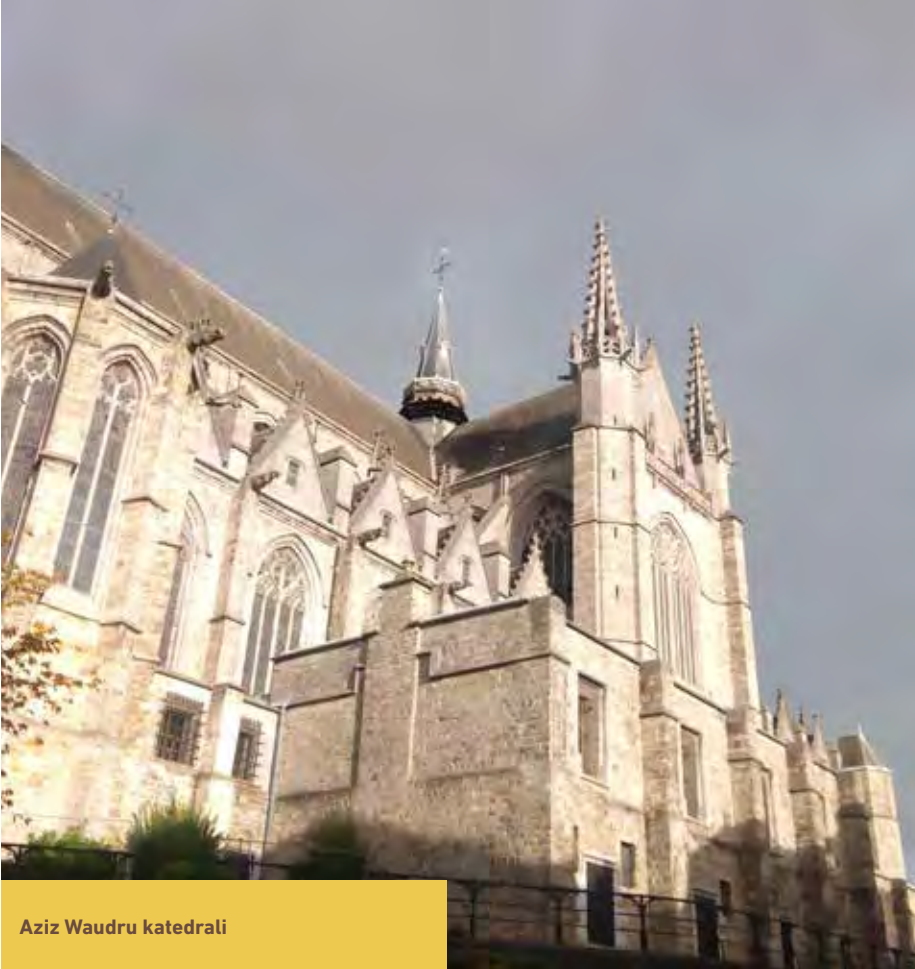

Alanı değerlendirmek; kaldırımlardaki düzen.

İtalya'da olduğu gibi Belçika'da da ibadet (dua) yerleri çok güzel ve etkileyiciydi. Oldukça görkemli bir mimariye sahip olan bu yerlerin içleri de muhteşem resim, heykel ve işlemelerle bezenmiş durumdaydı. İnsan böyle bir ortamda maneviyatı gerçekten hissediyor ve o süre zarfında dünya işlerinden tamamen soyutlanabiliyor. Mons şehrinde ziyaret ettiğim Aziz Waudru katedralinin dışından ve içinden fotoğraflar paylaşmak istiyorum.

Aziz Waudru katedralinin içinden bir görünüm

Aziz Waudru katedrali

Toplam sekiz günlük kısa İtalya ve Belçika ziyaretimde şunlar dikkatimi çekti: insanlar birbirlerinin alanına saygılılar. Herkes kendi alanı kadar yer kaplıyor ve hiçbir şekilde başkasına engel olmuyor. Binalardaki düzen, yaşamlarına da yansımış. Bu düzenli ortamda insanlar mutlular, yüzleri gülüyor ve yaşam enerjileri yüksek. Diğer taraftan iş hayatlarında çok disiplinli ve ciddiler.

Hemen her yerde otomasyon sistemleri var. Bilet gişelerin, park metreler, otopark ödeme sistemlerin, benzinlikler bunlara örnek olarak verilebilir.

Ülkeme döndüğüm anda ilk düşündüğüm şey şu oldu: Cumhuriyetimizin kuruluş ayarlarına bir an önce geri dönmemiz gerekiyor. Yeniden aklı özgür kılmalı ve sorgulamalı-deneyisel eğitimi ön plana çıkarmalıyız. Herkes, her platformda hakkını savunmalı. Eskisi gibi çalışkan ve disiplinli olmalıyız. Bencillikten kurtulup aynı amaç ve hedefler için ülkü birliği yapmalıyız. İşte o zaman Avrupa'dakiler gibi medeni, kalkınmış ve daha mutlu yaşanılacak bir ülke olacağız.

Eğlenceli Bilim Merkezi

KIŞ BİLİM PARKI

2018

İLKOKUL VE ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİ İÇİN

29 OCAK-2 ŞUBAT 2018
İLETİŞİM

Tel: 0 312 586 89 97 / 96 | hacer.erar@atilim.edu.tr

BİR ~ BİLİNMEZ SAVAŞIN ~ MAĞLUBU

Atatürk'ün Ankarası

“Ankara hükümet merkezidir ve ebediyen hükümet merkezi kalacaktır” sözüyle Mustafa Kemal Atatürk yüzyılların mirasını şatafatsız taşıyan ve Milli Mücadele’nin kara günlerinin üstesinden en yüksek şehit sayısı, onuruyla, gururuyla gelen Ankara’yı bize emanet ederek Türkiye’nin başkenti yapmıştır.

— ● —

Yeni başkentte yapılan arkeolojik kazılara bizzat katılmış; tabiri caizse ilmek ilmek kurulacak baş şehirde “kadim medeniyetler”in izlerinin bulunmasını ve korunmasını emretmiştir.

Düşünün bir kere Atatürk ve minnetle anmamız gereken atalarımız bugün kalkıp şehrimizi görseler onlara Sakarya Caddesindeki sarhoş adam heykelini, Bayındır Sokaktaki barları, Darülmüalliminin Mektebi’nin yerindeki Emek İşhanının kirli binasını, Taşmektep’in yerindeki

Yüksek İhtisas Hastanesini mi göstereceğiz? Milli Mücadele şehitlerimizin savaşa hazırlandıkları yerleri sorsalar AVM’leri, otoparkları, çirkin binaları mı tarif edeceğiz?

Eğri oturup doğru konuşalım: biz bu emanete hıyanet etmedik mi?

Bin bir emekle, fedakarlıkla ve kendinden vazgeçmiş yüksek ülkülü insanların çabalarıyla kurulan Ankara’yı, gerçek Ankara’yı hiç hayal

ettiniz mi? Kurutulan bir bataklıktan doğan ve toprakta tek bir ağaç yetişmez denilen bu mucize şehrin çocukluğunu hiç merak ettiniz mi?

Ankara başkent olduğu zaman yollar, binalar, semtler yoktu. Parça parça modernleştirilmeye ve yaşanılır bir şehir haline getirilmeye çalışılan yerlerin henüz bir isimleri de yoktu.

Düşündüler ve karar verdiler: isimler Atatürk'ün ailesinin de mensubu olduğu büyük Türk boyu Oğuzların geleneklerine göre verilecekti. Oğuz töresi şudur: Oğuz orduları otağı kurduğu yerde iz yani adını bırakırdı.

Ankara başkent olduğunda Kızılay diye bir yer yoktu. Buraya Oğuz Kırı deniliyordu. Sakarya Meydan Muharebesine giden Kuvayi Milliye orduları burada toplandı. Mustafa Kemal ve silah arkadaşları 27 Aralık 1919'da Ankaralılar tarafından 500 davul, 70 zurna ile Oğuz ateşleriyle karşılandılar. Oğuz töresinde davul çalmak "şahlanış" demekti.

Milli mücadelelerimiz sırasında Ankaralıların askerler için verdikleri yün çoraplar, fanilalar, sargı bezleri,

eski kaputlar, kuru üzümler, peynir topakları, yufka ekmekleri ve bulunabilen yardım malzemeleri işte bu merkeze getirildi. Başkomutan Yardımcısı Tabip Miralay Mehmet Arif Bey acil yardım ekiplerini burada eğitti ve savaşta ilkyardım hazırlıkları da aynı yerde başladı. Bu yüzden meydana bir Kızılay binası yapıldı ve binanın üzerine kocaman bir Kızılay (hilal) sembolü koydular. İşte Kızılay'ın hikayesi budur.

Ankara başkent olduğunda Kızılay diye bir yer yoktu. Buraya Oğuz Kırı deniliyordu. Sakarya Meydan Muharebesine giden Kuvayi Milliye orduları burada toplandı.

Ne o, binayı gözünüzün önüne getiremediniz mi? Bu çok normal çünkü artık o binanın yerinde bir AVM var!

Zaferden sonra buraların bayındır hale getirilmesine sıra geldi ama belli ki atalarımızın bayındır hale getirme anlayışı bizimkinden çok farklıydı,

anlamlıydı, duygu doluydu. Harekete geçildiğinde "bayındır" adı dahi unutulmadı

ve ismi haklı bir gururla konulan Sakarya Caddesine açılan sokaklardan birinin adı Bayındır oldu. Aynı caddeye açılan diğer sokakların adları Selanik ve İnkılap'tı. Sokakların diğer başında Zafer Meydanı yer aldı. (Ancak 2010 yılında bu meydan

parkına konulan ahşap heykellerin, giyotinin, kuleye hapsedilmiş kafaların ve kolları çivilenmiş Artemis'in zafer temasıyla ne ilgisi olduğunu hala bilmiyoruz, anlayamıyoruz.)

Bayındır, Selanik ve İnkılap Sokakları Sakarya Caddesinden geçip Ziya Gökalp Caddesine kavuşur ve Meşrutiyet Caddesine doğru devam eder. Sakarya Caddesi ise bir başından Mithat Paşa Caddesine diğer taraftan Hürriyet Meydanına açılır. Sahi kim bu Ziya Gökalp ve Mithat Paşa? Sanırım Hürriyet Meydanını da çıkaramadınız. Artık oraya Kızılay Meydanı diyoruz.

Zafer Meydanına giderken gördüğümüz bir şey daha var: Ankara Heykeli Hitit Kursu. Kurs üzerinde bulunan sembolere hiç dikkatli baktınız mı? Kurs, öküzün boynuzları üzerinden yükselir, geyik ve üzerinde üç nokta bulunan güneş vardır. Bunların hepsi Oğuz sembolleridir. Meydana ulaşmak için bir de Lozan Meydanından geçmeniz gerekir. Yine

mi tanıdık gelmeyen bir meydan adı? Lozan isminin yerini Sıhhiye Abdi İpekçi aldı.

Kısaca özetleyelim mi? Kızılay, Bayındır, Selanik, İnkılap, Sakarya, Ziya Gökalp, Mithat Paşa, Meşrutiyet, Hürriyet, Ankara Heykeli Hitit Kursu, Lozan!

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucularının ilham aldıkları bütün değerler meydanlarda, caddelerde, sokaklarda yaşıyordu.

Kızılay çevresindeki mahalle adlarını da hatırlatmalıyız: (Sıhhiye Bölüğünün toplandığı) Kızılay Mahallesi, Devlet Mahallesi, Cumhuriyet Mahallesi,

Namık Kemal Mahallesi...

Diğer tarafta Meşrutiyet Mahallesi ve Kocatepe Mahallesi. Güven Park'ın adı şimdi "Emniyet Parkı"dır. Parktaki kabartmalı yazıda "Türk Öğün Çalış Güven" yazdığı için Güven olmuş adı. Güven Park'ın yanındaki caddesinin adı da Ankara ve Cumhuriyet temasıyla bütünleşir nitelikte: Milli Müdafaa Caddesi.

Maltepe ve Yüce-tepe'ye gidelim.

Antik Çağ'da Maltepe'de bir Hitit Höyüğü'nün varlığı biliniyor. Zaten söz konusu tepe sözcüğü'nün yüksekliğiyle örtüşecek bir yüksekliktedir. Burasının "yüce" bir yer olduğunu hem tarihçiler hem de gördüklerimiz bize söylüyor: Sümer Tanrısı Ulu-Ma (Uma Ulu) buraya gömülmüş olmalıdır yani sıfatlarını bu tepede bırakmışlar. Yine bir Oğuz Beyi U'May'ın Türk milletine armağanını görüyoruz: "Yüce Atatürk

şimdi burada, Yüce-tepe'de çok doğru bir yerde yatıyor!" Anıttepe diyoruz adına. Akdeniz Caddesi burada.

Gençlik Caddesi ile Akdeniz Caddesinin kavuştuğu sokak adlarına baktığımızda yine bir Oğuz töresinin izine rastlıyoruz; caddeleri buluşturan

verilen komut: "Ordular, ilk hedefiniz Akdeniz'dir, ileri!"

Tarihten silme cezası hangi bilinmez savaşın sonunda verildi Atatürk'ün Ankarası'na? Modernleşmeye sözümüz yok ama belediyelerin hangi ilhamlarla gerçekleştirdiğini anlayamadığımız

isim değişiklikleri İstiklal Mücadelemizin ölmez hatırasına ve ilmek ilmek anlamla örülen bu şehrin ruhuna saygısızlık değilse nedir?

Bu kez Kızılay'a indiğinizde çirkin binaları, asla silinmez izleri boşu boşuna kaybetmeye çalışan gevşek ve solgun yamaları görmeyin. Atatürk'ün karşılandığı

meydandaki davul ve zurna seslerini dinleyin ve Ankara'nın sokaklarına bir büyük tarih kitabının içinde yürüyormuşsunuz gibi dalıverin!

Tarihten silme cezası hangi bilinmez savaşın sonunda verildi Atatürk'ün Ankarası'na?

sokakların adları şöyle: Ata Sokak, Ordular Sokak, İlk Sokak, Hedef Sokak, İleri Sokak. Ve tabi bu sokakların sonu Akdeniz Caddesi. Bu isimler size de aynı şeyi çağırıştırıyor mu? Sakarya Meydan Muharebesine hazırlanan askerlere Mustafa Kemal Paşa tarafından

Kaynaklar:

İstiklal Savaşında Ankara, Ankara Tarihi ve Kültürü Dizisi, 2007.

Ankara Kılavuzu, Muzaffer Örkücüoğlu, 2004.

<http://www.inankara.com.tr>

FOTOĞRAF KULÜBÜMÜZDE BİR ORNİTO FOTOĞRAFÇISI

Evde kalorifer yanıyor, yemekler hazır, her şey hazır. Doğada böyle bir şey yok. Günlerce banyo yapamama ihtimali var, bir yerinin yaralanması riski var. Ama aynı zamanda bunların hepsi insanı mutlu ediyor çünkü orda insan yaşadığını hissediyor.

■ Kerem ilk olarak biraz seni tanıyalım mı?

Adım Kerem Yayık. Atılım Üniversitesinde Hukuk Fakültesi okuyorum. Üçüncü sınıfım. Yaklaşık altı yedi senedir yani on beş yaşımdan beri doğayla iç içeyim. Önce kuş gözlemi ile başladım. Daha sonra bu merakım fotoğrafçılık olarak devam etti. Şimdi de Türkiye'yi özellikle Ankara çevresini bölge bölge gezerek doğal alanlarda yaşayan hayvanları görüntülemeye çalışıyorum. Bu hayvanların korunması için o bölgede yaşayan yerel halkla ve belediyelerle ortak çalışmalar yapıyoruz. Şimdi Çamlıdere Belediyesiyle beraber Çamlıdere'yi korumak ve oradaki hayvanları korumak ve tanıtmak için çalışmalar yapıyoruz.

■ Fotoğrafa ilgin ne zaman başladı, nasıl gelişti bu süreç?

İlk başta kuş gözlemiyle başladım. Yani bu bilimsel bir merakı. Kuşu görüyordum; türü ve davranışları üzerine araştırma yapıyordum. İlk başladığım zaman birkaç kuş gözlem topluluğuna gittim. Çok ilgimi çekmişti, liseye gidiyordum yapacak bir işim de olmadığı için böyle bir uğraş edindim.

Daha sonra da bu gördüğüm hayvanların fotoğraflarını çekmeye

çalıştım. Amatör bir makineyle başladım. Daha sonra makinemi yükselttim. Sürekli arazide olup fotoğraf çektiğim için de kursa gitmeme gerek kalmadan fotoğrafçılığı öğrendim. Bir zaman sonra insan çok iyi öğreniyor; ışık şartları, makine özellikleri nedir öğreniyorsunuz her şeyi.

■ Örnek aldığın fotoğrafçılar var mı?

Tabi beni bu işe ilk heveslendiren idol olarak aldığım bir kişi vardı. Çağan Şekercioğlu adlı bir akademisyen. Kendisi dünyanın sayılı bilim adamlarından birisidir.

Yanlış bilmiyorsam şimdi Stanford Üniversitesinde çalışıyor. National Geographic tarafından yılın kaşifi de seçilen bir kişi. Otostopla kutuplara giden, Amazon Ormanlarında birçok türde hayvanı görüntülemiş, muazzam bir fotoğrafçı. Ben bir manuel olarak fotoğraf çekiyorum bir de ormanlara hareket sensörlü kamera kuruyorum. Mesela bu foto kapan projesini tamamen Çağan Hoca'dan görüp özenmiştim. Çok ilgimi çekmişti. Bir de Çağan Hoca fotoğrafları Kars'ta çekmişti. Benim memleketim de Kars. Çalışma sırasında harika görüntüler elde etmişler: vaşaklar, kurt sürüleri, ayılar. 2013 yılında kamerayı elime aldım ve kendime sordum: acaba bu çalışmayı Ankara'da yapabilir miydim? Bu soruma cevap aramak için makinemi Kızılcahamam'da bir alana kurdum. Burada ilk hafta vaşak çektim. Böylelikle bu deney daha da ilgimi çekti. Hiç görmediğim bir ortamda bir anda baktım benekli leopar gibi bir kedi gelmiş kameranın önüne. İnsan merak ediyor. Herkes piknik yapmaya, mangal yakmaya gidiyor ama o ormanın bir kilometre ötesinde bambaşka bir dünya var.

■ Fotoğrafçılık hepimizin bildiği gibi maliyetli bir iş sen bu konuda destek alıyorsun?

Şu ana kadar hiç sponsorum olmadı. Babam bir kere bana bir fotoğraf makinası almıştı. Onu da ilerleyen zamanlarda sattım ve parasını babama geri verdim. Üniversiteye burslu olarak girdim. Aylık cep harçlığı alıyorum ve bu harçlığı hiç dokunmadan ekipmanıma harcıyorum. Sponsor bulmak için çalışmaları düzenli ve profesyonel şekilde yapmak lazım. Bu iş şu sıralar biraz dağınık gidiyor çünkü çekim mekanının neresi olduğu belli olmuyor. Örneğin her hafta takip ettiğim belirli bir programım yok. Birisi arayıp "şurada bir geyik gördüm" dediğinde oraya gitmek zorunda kalıyorum. Gelen birkaç küçük yardım dışında her şeyi kendim karşılıyorum ama inanılmaz masraflı bir iş. Tek avantajı var aldığım makineler uzun ömürlü, uzun süre kullanabildiğim için bir kere alınca sıkıntı olmuyor.

BU İŞ MANZARA FOTOĞRAFI
ÇEKMEKTEN FARKLI. BİR
KUŞ GÖRÜYORUM, TAM
DEKLANŞÖRE BASTIĞIM ANDA
UÇUYOR. SONRA...

■ Şimdiki projenden bahseder misin bize biraz?

Şimdiki projemiz Ankara'nın Çamlıdere ilçesinde. Burası ormanın içine kurulmuş bir yer. Burasını henüz kimse keşfetmemiş gibi. Daha doğrusu ilçe pek tanıtılmamış; yeni yeni tanıtım faaliyetleri yapılıyor. Kimse gitmediği için de doğası bozulmamış, bakir kalmış bir yer ve muhteşem bir hayvan çeşitliliğine sahip. Çamlıdere'nin Belediye Başkanı Caner Can'la internet üzerinden iletişim kurdum. Kendisi benimle hemen görüşmek istedi. Uzun zamandan beri kafasında böyle bir projeyi planladığını belirtti. Caner Başkanla görüşmemde Çamlıdere'nin korunması gerektiğini dile getirdim. Ben 2013 yılında çalışma yaptığım zaman Kızılcahamam el değmemiş bir yerdı ama sonradan bu durum

gördük. Yavruları olan ayıları gördük. Bunların hepsi çok küçük bir alanda yaşayan hayvanlar, onların evi burası. Bölgedeki insanlara hayvanlara zarar vermemeleri, onları vurmamaları için ormanda karşılaşırlarsa neler yapmaları gerektiğini anlatmaya çalışıyoruz. Bunun dışında ben elimde fotoğraf makinemle geziyorum. Herhangi bir hayvan görürsem hemen fotoğrafını çekiyorum çünkü daha önce görüntülenmemiş bir hayvana rastlayabilirsiniz. Çok güzel kurt ve geyik sürüleri var, iri yarı kurtlar var ve orda sağlıklı beslenebiliyor. Yani buradan şunu anlıyoruz: Çamlıdere'nin ekosistemi, yaban hayatı kendi kendini çevirebiliyor.

■ Ne gibi zorluklar yaşadın?

Evde kalorifer yanıyor, yemekler hazır, her şey hazır. Doğada böyle bir şey yok. Günlerce banyo yapamama ihtimali var, bir yerinin yaralanması riski var. Örneğin, dikenlerin arasından geçerken ufak bir yer çiziliyor ama onun acısı kolay kolay geçmiyor, insanı çok zorluyor. Ama aynı zamanda bunların hepsi insanı mutlu ediyor çünkü orda insan yaşadığını hissediyor. Biz kolaya hazıra alıştığımız için evde farketmiyoruz bunu. Bazen köy evlerinde kalıyoruz. Soba yakma

bozuldu. Ancak Çamlıdere bu bakırlığa çok önem veriyor. Köylüler hayvanları koruyor, doğayı koruyor Hatta açıkça Çamlıdere'ye avcı gelirse şiddet uygulayacaklarını söylüyorlar, ilçelerinin zenginliğine bu derece sahip çıkıyorlar. İlçe başkanıyla burada yaşayan hayvanları görüntüleyelim, bunların internetten tanıtımını yapalım ve doğa turizmini bu şekilde canlandıralım diye konuştuk. Çalışmalarına hemen ertesi gün

başlamamalı ve ne gerekiyorsa almamı söyledi. Önce 7 adet kamera kurdum Çamlıdere'nin ormanına, hareket sensörlü ufak kitap boyutunda kameralardı bunlar. Ormanın içinde hayvan izlerinin olduğu açıklık bir alan var. Bu da söz konusu alanın hayvanların sürekli geçiş rotası olduğunu gösterdi bize. Bir hafta içinde yüksek bir kurt popülasyonu olduğunu gördük. Ayı potansiyelini

sorunu oluyor, odun kırma işlerimiz oluyor. Bunlar da çok güzel tabi, hepsi bize keyif veriyor. Aslında insan vücudu buna alışık, sürekli çalışmak üzere yapılmış bir tasarım ama şehirde beden enerjisi harcamadığımız için obezite gibi hastalıklara yakalanıyoruz. Ama doğada böyle bir şey yok.

Bunun dışında üç dört kere ayıyla karşılaştım ormanda. Aslında tehlikeli bir durum, tehdit altında hissedip bana saldırırsa ölüm tehlikesiyle karşı karşıya kalırım. Sonra bir iki kere domuz sürüsüyle karşılaştım. Normalde de karşılaşıyorum ama bu karşılaşmamda hayvanlar saldırma girişiminde bulundu. Bir keresinde ise tırmandığım yerden inemedim. İşin aslı hayvanlar genelde zararsızdır, hayvana nasıl yaklaşacağımızı bilmeniz gerekir. Bunu bildikten sonra hayvanların saldırması çok düşük bir ihtimaldir yani.

■ Peki en büyük hayalin nedir?

En büyük hayalim okuldan mezun olmak. Şaka bir yana en büyük hayalim bir ormanın içinde, köy hayatı yaşayabileceğim bir alanda kendi etimi, sütümü, enerjimi üretebilmek.

■ Sergi açmayı düşünüyor musun çekmiş olduğun fotoğraflarla?

Evet, bizim Çamlıdere Belediyesiyle böyle bir düşüncemiz var. Çamlıdere Yaban Hayatı Sergisi olarak. Ben şimdi fotoğraf biriktirmeye çalışıyorum çünkü her fotoğraf net olmuyor. Bu iş manzara fotoğrafı çekmekten farklı. Mesela bir kuş görüyorum ve tam fotoğrafını çektiğim sırada zıplayabiliyor ve fotoğraf net çıkmıyor. Bu gibi sebeplerden fotoğraflar yavaş yavaş birikiyor.

■ Hem iyi bir öğrenci hem de başarılı projelere imza atan biri olarak öğrenci arkadaşlarına ne söylemek istersin?

Ben bu işe ilk girdiğim zaman lisedeki arkadaşlarım benimle dalga

geçiyordu; "ya senin işin gücün yok mu, ne işin var dağda bayırda, boş işlerle uğraşıyorsun" gibi sözler duyuyordum. Bence insanın hayatta bir amacı olmalı. Fotoğraf çekmek istiyorsan bunun üstüne gitmen ve hakkını vermen gerekir. Bazı arkadaşlarıma bakıyorum boşuna vakit öldürüyorlar; bir insanın hayatı nargile kafede, alışveriş merkezinde geçmemeli. İnsan dünyaya bir kere geliyor. Bu özgürce yaşayabileceğimiz kısıtlı bir zaman dilimi demek. Benim tavsiyem kendilerine, çevrelerine ve dünyaya faydası olacak bir uğraş edinsinler. Ben fotoğrafçılık yapıyorum ama bunu araç olarak kullanıyorum. Asıl amacım dünyaya bir şey bırakabilmek. Mesela desinler ki "bu çocuk geldi, hayvanları korumak için çalıştı, ağaçlık alanlar korundu, yok olmadı". Bu dünyaya bırakılmış bir mirastır. Her insan böyle bir düşüncede olsa çok burası çok güzel bir dünya olur.

DERVİŞİN TAVSİYE MEKTUBU

Temel bilimlere evrensel anlamda yaptığı katkıları, ülkemize getirdiği bilim ışığı ve her daim gülen yüzü ve sanat ile sıkı sıkıya bağlılığı ile hiçbir zaman unutmayacağımız, hayatı boyunca yaptıklarını şu iki dize ile özetleyebilecek mütevazı bir bilim insanı:
Feza Gürsey.

**“Bir katredir ancak aldığım hep
Derya yine durmakta lebalep”**
(Ziya Paşa)

Bu yazının da olsa olsa amacı ustanın anılarını yad etmek, biraz kişisel merakı gidermek ve tam da buradan yola çıkarak temel bilimlerde yeni başlangıçlar adına üretken tartışmaların kapısını aralayabilmek olabilir. Zaten şairin de dediği gibi derya önümüzde duruyor, mesele birlikte içine girebilmekte.

Bilim dünyasına yaptığı olağanüstü katkılar, yetiştirdiği fizikçiler ve daha nice akademik başarı ve ödülün ötesinde onu en iyi özetleyen kelimeler için sözü, onun yüksek lisans ve doktora öğrencisi olabilme şansına sahip olmuş Prof. Dr. Meral Serdaroğlu'na bırakıyoruz:

“Kısaca, Feza Bey bilime katkıları, hocalığı, sanat, edebiyat, sosyal bilimler ve felsefe konularında derin bilgisi, insan olarak bir ermişi hatırlatacak kadar mükemmel kişiliği, eşsiz ve samimi nezaketi ve şahsi karizması ile bir bilim derviş i idi” [1].

Sadece fizik alanındaki çalışmalar

ile değil, hayatın kendisindeki bütüncüllüğü tarif ediyor Meral Hoca. İnsan alanı fizik olsun ya da olmasın Feza Hoca ile çalışmaya imreniyor gerçekten. Benzeri bir durum fizik alanına çalışmaya başlamasında ana etken olması açısından Kuantum Elektrodinamiğinin dört kurucusundan biri olan, Feza Gürsey ile Londra'da 40'lı yıllarda tanışmış Freman Dyson'ın başına geliyor:

“Bütün fizikçilerin böyle olduğunu zannedip fiziğe biraz da bu sebepten girdiğini, sonra da epey yanıldığını anladığını” yazıyor kendisi [2].

Bilime ve sanata olan bu katkıların ve ilginin köklerini ailede aramak herhalde yanlış olmaz. Babası Dr. Reşit Süreyya Bey (1889-1962) tıp doktoru, fizikçi ve öğretmen, aynı zamanda da sanat ile arası iyi olan bir insan. Annesi Dr. Remziye Hisar (1902-1992) ise Cumhuriyet döneminin ilk kimya profesörlerinden. Yolları Azerbaycan'da öğretmenlik yapmak için gittiklerinde keşişen bu iki insanın evlilikleri ile iki

çocukları dünyaya gelir; Feza ve Deha [1]. Annesinin, oğlunun doğumuna dair kendi şiir kitabına not düştüğü duygu yüklü dizeler de Gürsey'in keyifli çocukluk günlerinin habercisidir adeta.

**“... O gece
Bu mücevher hediye,
Hilkatin bir minicik şah-eseri,
Bir viran haneyi mamur,
Bir fakir anneyi “Karun etti.” [1]**

Kardeşi Deha ile birlikte güzel bir çocukluk geçiriyor Feza Gürsey. Galatasaray Lisesinden mezun oluncaya kadar devam eden bu keyifli çocukluk ve gençlik yılları sırasında Galatasaray'da öğrenciyken karar veriyor fizik öğrenmeye ve başlıyor İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesine [1]. Sonrası malum, adım adım çıkılan basamaklar ve bilim dünyasında yerini alan dünya çapındaki fizikçimiz, çok yönlü bilimci diye hatırlanan Feza Gürsey [2].

Kendisinin detaylı hayat öyküsünü ve fizikçi olma yolunda yaşadıklarını

öğrenmek adına, ilgisi olan okurlara Türkiye Bilimler Akademisi tarafından yayımlanan, Meral Hocanın "Bilim Dervishi Feza Bey" başlıklı kitabını önermek ve kendilerine, benim için de Feza Hocamızla zamandan bağımsız bir tanışma imkanı sunduğu için teşekkür etmek isterim. Naçizane, hem temel bilimler hem de entellektüel birikim sorunumuz üzerine neler yapılabileceğine işaret eden birkaç ufak notu paylaşmak ve umutlarımızı tazelemek isterim:

"... ancak Cahit Hoca'nın üniversite dışında tertiplendiği özel seminerlere giderek konu hakkında bir fikir edinebilirdik." (Kubbeden Cübbeye veya Aşk Yoluyla Fizik konuşmasından)

"Bir temel bilim konusu, komşu bilim dallarından başka ne çeşit insan faaliyetlerine yardımcı olabilir? Belki temel bilimin en büyük rolü, insanın düşünce tarzını değiştirmesidir." [3]

"... Aşkla beslenmeyen bilim, toplumun sulamadığı bilim ağacı nasıl yeşersin?" (Dr. Mustafa Parlar Eğitim ve Araştırma Vakfı, Bilim Hizmeti Ödülü konuşmasından)

"... Onun içindir ki toplum musikiyi, resmi, şiiri lüzumsuz bulduğu anda, o toplumda her fert dâhi bile olsa, sanatkâr yetişmez. Sade ve kısa vadeli düşünen, dar anlamda ütiliter felsefeye sarılan bir toplumda partikül fizikçisine yer yoktur. Fakat öyle toplumların da yarının ileri teknolojik dünyasında, bilim ve fikir tarihlerinde yeri olmayacaktır... Toplum temel bilime dönük olduğu nispette bilim de insanlara uygulamalı meyvelerini bırakır. Temel bilimi unutan medeniyetler sonunda teknoloji kıtlığından ve fikir yoksunluğundan kurtulamazlar." [3]

"...Tarih sahnesinde iki türlü kuvvet çekişme halindeydi: Birleştirici kuvvetler ve bölücü kuvvetler. Bilim, teknoloji, çevrenin korunması, demokrasi ülküleri, bunlar birleştirici

kuvvetler. Diğer yönden ideolojik ve dinsel taassup şekilleri, düşünce baskısı, dogma, sahte tanrılar insanları bölmeye itmekte ..." (Dr. Mustafa Parlar Eğitim ve Araştırma Vakfı, Bilim Hizmeti Ödülü konuşmasından)

"...Türkiye'mizin seviyesine ve ihtiyaçlarına uygun olmayan üst düzeyde bir araştırma yaparak gençliğe zararlı örnek olmam." (Dr. Mustafa Parlar Eğitim ve Araştırma Vakfı, Bilim Hizmeti Ödülü konuşmasından).

Bir derviş misali tabiatın sınırlarında dolaşmış Feza hocanın [1] ardından, herhalde üzerine kafa yorulacak ve birlikte emek harcanacak çok şey var. Yine bir konuşmasında bahsettiği ve Yunus'tan aktardığı üzere,

"...Niçin Gaflet İle Mağrur Olursun Geçer Kervan Gider Yolda Kalırsın Pişman Olur Sararıp Da Solarsın Uyan Gel Gözlerim Gafletten Uyan..."

Feza Gürsey'in bilim alanında ne denli saygın bir hoca olduğunu, gelin yine bir başka büyük fizikçiden dinleyelim:

"Ben, seni tavsiye edebilir miyim diye düşünmüyorum, tam tersi, Princeton

Enstitüsünü sana tavsiye edebilir miyim diye düşünüyorum." (Nobelli teorik fizikçi W. Pauli, kendisinden tavsiye mektubu isteyen Feza Gürsey'e yazdığı mektuptan, 1958).

Feza Gürsey 13 Nisan 1992 tarihinde aramızdan ayrıldı. Arkasında sayısız başarılı çalışma, dünyanın çeşitli yerlerinde çalışmalarına devam eden 19 doktora öğrencisi ve birçok akademik ödül bıraktı. Biz de son sözlerimizi onun adını ve katkılarını yaşatmak üzere kurulmuş iki önemli merkezden bahsederek söyleyelim. Bir tarafta Ankara sınırları içerisinde 1993 yılında açılmış Feza Gürsey Bilim Merkezi, diğer yanda (kapanış hikayesi dramatik olsa da) büyük emeklerle yeniden hayat bulan ve 2014 yılından beri İstanbul'da nefes almaya devam eden Feza Gürsey Fizik ve Matematik Uygulama ve Araştırma Merkezi.

Malum Nisan ayı yaklaşıyor, Feza Hoca'yı anmak için neden güzel bir program düzenlemeyelim?

Kaynaklar:

[1] Serdaroğlu, M. (2007). Bilim Dervishi Feza Bey, Türkiye Bilimler Akademisi Forumu (TÜBA Akademi Forumu Dizisi 47), Ankara.

[2] Dünya Capındaki fizikçimiz, Çok yönlü bilimci Feza Gürsey (1921-1992), Bilim ve Teknik, 317. sayı Nisan 1994.

[3] Feza Gürsey Kimdir? Bilim ve Teknik, 295. sayı Haziran 1992.

Not: Bilim ve Teknik dergisinde Feza Gürsey ile ilgili çıkan diğer yazılar, istenilmesi halinde paylaşılabilir.

LUND DENEYİMİ

Yrd. Doç. Dr. Evrim Doğan Adanur

İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü

Lund Üniversitesine ilk defa 2017 Haziran ayında düzenlenen bir Shakespeare konferansında konuşmak üzere gittim. Üç gün boyunca günde 10-12 saat akademik tartışmaların yapıldığı, Hamlet'in kalesi Elsinore'a doğru yapılan yolculuk süresince Beowulf'tan dizeler okunan bir konferansta gündeme geldi Lund'a tekrar gelip öğrencilerine ders verme konusu.

Erasmus+ Eğitim Verme Programı tam olarak bu tür işbirliklerini kapsadığı için döner dönmez anlaşma yapmak için görüşmelere başladık. Erasmus koordinatörümüz Özgün Özger ve Lund Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Müdürü Fanni Faegersten'in profesyonel iletişimiyle kısa zamanda karşılıklı anlaşma imzalandı ve ben yola çıktım.

6 saatlik rötardan sonra ev sahibemin beni trenden alma teklifini kaçırdığım için yağmurlu ve gerçekten karanlık bir akşamda boş sokaklarda küçük valizimi çekiştire çekiştire kalacağım yere vardım. Yürürken geçtiğim katedralin arka bahçesinde neon ışıklarla şu yazıyordu: NOTHING EVER HAPPENS IN HEAVEN (Cennette Hiçbir Şey Olmaz). Orada kaldığım yedi gün boyunca her bisikletimle akşam eveime dönerken bunu okudum ve her diğer gün bu yazı başka anlamlar ifade etti.

Lund bir üniversite şehri. Nerede üniversitenin bittiği ve nerede şehrin başladığını tam anlayamadığınız bir yer. Adım attığınız her yer size mutluluk veriyor. Son derece güvenli. Şehrin ana yolculuk aracı, İskandinavya'nın diğer pek çok yerinde de olduğu gibi bisiklet. Herkesin bir diğerinden eski ama kullanışlı bisikletleri var. Ev sahibem bana da bir tane verdiğinde çok sevindim. Ve neden herkesin bisiklete bindiğini daha iyi anladım. Temiz. Bedava. Sağlıklı. Pratik. Tek sorun durmak istediğiniz yerdeki bisiklet parkı dolu olduğu için 100 metre yukarıdakine gitmek zorunda kalmak olabilir.

Pazartesi üniversiteye gittiğimde bölümde beni ünlü ve tanıdık bir yüz karşıladı. Bölümün ünlü Romantik Edebiyat

Profesörü Cian Duffy. İstanbul ve "Sublime" ve Penguin Shelley kitabı bünyesinde yine İstanbul ve Adalar üzerine araştırmaları olan Profesör Duffy, bölümü ve binayı tanıttı; çalışabileceğim yerleri gösterdi. Her okulun kendi binası içinde kütüphanesi olması ilk olarak beni şaşırttıysa da üç günün sonunda bunun akademik çalışmaya ne kadar büyük faydası olduğunu anladım. En azından benim için: o büyük, tarihi, her ne kadar çok güzel olsa da kasvetli kütüphanede değiliz. Bütün bu kitapları okumamızın mümkün olamayacağını düşünürken bulmuyoruz kendimizi. Hepsini okumamızın imkansız olduğunun getirebileceği rahatlığı da. Buradayız. Tanıdık kitaplar arasında güvendeyiz. Her şey pratik, ahlaklı ve sistematik.

İnsani Bilimler ve Teoloji Fakültesi İskandinavya'daki

en iyi fakülte. İlk günümde kendi alanımla ilgili farklı bölümler ve çalışma alanları ile ilgili bilgi sahibi oldum. Türkiye’de üniversitelerimizde edebiyat bölümlerimizle sunulan “Critical Theory” Lund Üniversitesinde ayrı bir bölüm. Bölümün bulunduğu SOL binasında geniş yaşam alanları çok iyi tasarlanmış. Yeri geldiğinde dönem sonu Shakespeare prodüksiyonlarında sahne olarak kullanılabilir. Fakülte kütüphanesinin hemen dışındaki ana kafeteryada öğle yemekleri sırasında ders çalışılmaması üzerine uyarılar var.

Lund Üniversitesindeki ilk dersim yüksek lisans-doktora öğrencilerine yönelik “Travels in Time with Shakespeare: Temporality and Genre” idi. Derse katılan doktora öğrencilerinden Lisa-Marie Teubler anlattığım konulardan

“kairos” kavramını kendi doktora tezi kapsamında (Dickens üzerine çalışıyor) inceliyor olması tartışmayı derinleştirdi.

İkinci dersimi fakültenin akademik semineri kapsamında verdim. Konuyu istediğim gibi belirleme özgürlüğü verildiği halde özellikle Shakespeare anlatmam için davet aldığımı bildiğim için benimle ilgili iki konuyu bir araya getirerek ilk etapta “Türkiye’de Shakespeare” başlığını vermiştim. Bunun içine ikinci bir konu da ekleyerek “Shakespeare in Turkey: Turkey in Shakespeare” başlığı altında Shakespeare’in Türkiye’deki macerasını Prof. Talat Halman ve Prof. Ayşegül Yüksel’in bu konudaki araştırmalarına dayanarak anlattım. Seminerin ikinci kısmında ise 16. ve 17. yy. Osmanlı-İngiliz ilişkileri ve İngiltere’nin bu yüzyıllardaki iç dinamikleri ve Avrupa ile ilişkileri çerçevesinde Shakespeare’in

oyunlarındaki "Türk" imgesi hakkında konuştum. Bölümün bütün edebiyat hocalarının ve özellikle ünlü bir Shakespeare hocası olan Kiki Lindell'in ve Brigitta Berglun, Sara Hakanson ve çok eski arkadaşım, yıllar sonra ilk defa bu vesile ile karşılaştığım Hege Markussen'in soru-cevap kısmına katkılarıyla iki saati aşan bir seminer oldu.

Son dersimi "Desire and Identity in Early Modern Literature" dersinde kendi İngiliz Dili ve Edebiyatı öğrencilerimle yıllardır işlediğimiz erken modern çağ oyunu Doctor Faustus hakkında konuşarak verdim. Konu ile ilgili bilgileri bizim İngiliz Dili ve Edebiyatı öğrencilerimizden daha fazla olmasa da Lund'daki lisans öğrencilerinin derse katılmaya daha hazır olduklarını gördüm. Dersin hocasının daha sonra bu öğrencilerin final sınav ve makalelerinde dersimde öğrendiklerini uyguladıklarını bildirmesi beni çok mutlu etti.

Umarım Kopenhag'a ünlü Öresundsbron (Oresund Köprüsü) ile bağlanan Lund'a bu sefer turistik gezileri de içerebilecek bir yolculuk için tekrar gidebilirim ve umarım Atılım Üniversitesi ve Lund Üniversitesi arasında kurulan bu akademik dostluk bağları güçlenerek devam eder.

3D

3DS Max Modelleme Eğitimi

**Mart Ayında
Başlıyor**

ATILIM
ÜNİVERSİTESİ

ATUSEM

Atılım Üniversitesi Sürekli Eğitim Merkezi

Esat Cd. No: 7 Kızılay-Ankara

(Akay Kavşağı Karanfil Sokak köşesi)

atusem.atilim.edu.tr | Tel. 0 (312) 586 88 45

MODEL BİRLEŞMİŞ MİLLETLER SİMÜLASYONU

MUN (Model United Nations) kısaltmasıyla bilinen Model Birleşmiş Milletler, Birleşmiş Milletler Örgütü'nün akademik düzeyde gerçekleştirilen simülasyonu olarak tanımlanabilir. Bu simülasyon, öğrencilere BM'ye üye çeşitli ülkeleri "delege" olarak temsil etme imkanı sağlayarak, halihazırda devam eden çeşitli dünya sorunlarını belirli politikalar ve bakış açıları çerçevesinde ele almak ve bu sorunlara çözüm önerileri getirmek üzere katılımcıları bir tartışma platformunda bir araya getirir. Örneğin, üye ülke Fransa delegesi olarak etkinlikte yer alan bir öğrencinin silahsızlanma, uluslararası güvenlik, insan hakları gibi küresel sorunları, temsil ettiği ülkenin politika ve yaklaşımları çerçevesinde ele alması, bunlara yönelik çözüm önerilerinde bulunması ve bu doğrultuda politika önerileri ile ilke kararlarının hazırlanması beklenmektedir. Bu sayede katılımcılar, birbirinden farklı ülkelerin çeşitli küresel konulara yaklaşımlarının yanı sıra Birleşmiş

Milletler'in işleyişi ve çeşitli kurumları hakkında da bilgi sahibi olarak araştırma yapma, eleştirel düşünme, konuşma metni hazırlama ve topluluk önünde konuşma/sunum yapma, uluslararası ilişkiler ve hukuk diline uygun yazı yazma, konuşma ve yazıda konuya uygun terminoloji kullanımı gibi çeşitli becerilerini çok yönlü bir biçimde geliştirebilmektedir.

Birleşmiş Milletler'in kurulmasından kısa bir süre sonra, ilk kez 1949'da düzenlenmeye başlanan Model Birleşmiş Milletler etkinlikleri günümüze değin Amerika'dan Afrika'ya, Avrupa'dan Ortadoğu'ya

kadar tüm dünyada, üniversite ve lise öğrencilerinin katılımıyla her yıl düzenlenen yüzlerce konferansla gerçekleştirilmektedir. Söz konusu simülasyon Atılım Üniversitesi Mütercim Tercümanlık Bölümü öğrencileri tarafından 14 Aralık 2017 tarihinde gerçekleştirilmiştir. Gerçekleştirilen bu etkinliğin, ana dil ve yabancı dili akıcı kullanabilen, araştırma ve öğrenmeye hevesli, çokkültürlülüğe ve uluslararası ilişkilere açık, güncel dünya ve ülke konuları hakkında bilgi ve görüş sahibi olan, hukuk ve uluslararası ilişkiler gibi uzmanlık alanlarında terminoloji bilgisine sahip bireyler yetiştirme ilkeleri üzerine temellendirilen Mütercim Tercümanlık eğitimiyle paralel misyona sahip olduğu düşünülmektedir. Nitekim, etkinliğe katılan öğrencilerimiz de elde ettikleri kazanımların bölüm eğitiminden edindikleri bilgi ve becerilere paralel olarak katkıda bulunduğunu dile getirmiştir. Bu bağlamda, Model Birleşmiş Milletler'in Mütercim Tercümanlık başta olmak üzere dil

ve kültürle ilintili bulunan diğer tüm bölümlerde uygulanmasının da ilgili bölüm öğrencilerine olumlu katkılarda bulunacağı düşünülmektedir.

Kaynaklar:

- Hastürkoglu, Gökçen. "Mütercim Tercümanlık Eğitiminde Model Birleşmiş Milletler Uygulaması". Cumhuriyet Gazetesi Bilim ve Teknoloji Dergisi. 10 Ekim 2014.

- www.unausa.org

FEN EDEBİYAT FAKÜLTESİ YENİ YIL KUTLAMASI

Fen Edebiyat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Ayfer Altay'ın organize ettiği Yılbaşı Kutlaması, renkli görüntülere sahne oldu. Fakülte çalışanlarının yeni yılı kutlamak için bir araya geldiği etkinlik, Dekan'ın yaptığı konuşmayla devam etti.

BİRİSİ AVRUPA MI DEDİ?

Deniz Baran

Makine Mühendisliği Bölümü Öğrencisi

Hello, Servus, Bonjour, Ciao, Hola, Ahoj vee Selamlar... Bu kadar yabancı dil yeter bence. Böyle bir başlangıç ilk bakışta anlamsız gelebilir; fakat yazıya neden bu kelimelerle giriş yaptığımı birazdan anlayacaksınız.

Bir gün okulun koltuklarında oturuyordum, Erasmus başvurularının başladığını belirten bir mail geldi. Erasmus programına katılmak Üniversite hayalim olduğu için, ben de katılma şansımın olup olmadığını öğrenmek için hemen koordinatörlüğü aradım. Kısa bir bilgi aldıktan sonra her şeyi kafamda netleştirdim, başvurumu yaptım. Süreçler, vize, prosedür derken, bir de baktım ki Almanya yolcusuyum!

Beş buçuk saatlik bir yolculuğun ardından Nürnberg havalimanına indim. Üniversitenin iletişime geçmeme vesile olduğu arkadaşım Ria beni havalanından aldı ve Erlangen'de kalacağım yurda kadar götürdü. Hemen odaya eşyalarımı bıraktım ve kısa bir şehir turuna çıktık...

"Almanya'ya gelir gelmez ilk dikkatini çeken ne oldu?" dersiniz eğer; cevabım bisiklet kullanımı olur.

7'sinden 70'in herkes bisiklete biniyor. Tabi bir de Erlangen'in bir öğrenci şehri olduğunu göz önüne alırsak, bisikletin kullanım oranının fazlalığını tahmin etmek güç olmaz. Bisiklet kullanımı o kadar yaygın hale gelmiş ki, ebeveynler neredeyse çocuklarına yürümeyi öğretmeden önce bisiklet kullanmayı öğretiyorlar. Bu tabi ki de şaka; ancak şunu söyleyebilirim ki burada bisikleti her yaştan insan çok rahat kullanabiliyor.

Almanya'ya gelişimin adından bir hafta geçmişti, kayıt işlemleri için Rauthaus'a (belediye) gittik. Sadece Rauthaus için söyleyemiyorum, diğer devlet daireleri, bankalar ve özel işletmelerde de tüm çalışanlar çok güleryüzlü ve yardımseverler. Bankalar randevu sistemiyle çalışıyor, bu da ilk defa gördüğüm bir uygulamaydı. Bu nedenledir ki, bankalarda kalabalık bir topluluk bulamazsınız.

Almanların bir diğer özelliği ise çok dakik olmaları. Duraklarda otobüsün geleceği saatler yazar, otobüslerin orada belirtilen saatlerden geç geldiklerini çok nadir gördüm. En önemli özelliklerinden bir diğeri ise, insanların birbirine olan saygısı ve kurallara uyma hassasiyetleri. Özellikle de trafikte. Trafikte, bisiklet kullanımının yaygınlığından kaynaklı olacak ki, pek yoğunluk olmazdı (Erlangen için öyleydi). Ayrıca trafikte geçiş önceliğini sıralayacak olursam, bu sırasıyla "bisiklet", "yaya" ve "araç" olur. Bisikletli olan herkese yol veriliyor. Komik gelebilir; ama trafiğin kilitlendiği anlar ise insanların birbirine yol verme çabasından kaynaklanıyor! İlginçtir, Erlangen'de ilk korna sesini gelişimden 3 hafta sonra duydum. Burayla ilgili bana değişik gelen bir diğer nokta da, akşam 8-9 dan sonra ve Pazar günü şehirde tam bir

sessizliğin hakim olması. Öğrencilerin gidebileceği yerler dışında hemen her yer kapalı.

Böylelikle 1 ay geçti. Peki bu bir ayda ne yedik, ne içtik? Genel olarak bundan bahsedecek olursam, Almanya'da yeme ve içmenin oldukça ucuz olduğunu söyleyebilirim. Ama Almanya'nın kendine has bir yemeği olduğunu söyleyemem, döner dışında. Döner, Türkiye'de olduğu kadar Almanya'da da oldukça meşhur. Yerine göre hemen her yerde bir dönerci bulabilirsiniz.

Bunun dışında eskiden kalma (1'inci ve 2'inci dünya savaşı) tarihsel dokuya tamamen sahip çıkmışlar. Hemen hepsini restore edip ayakta kalmasını sağlamışlar. Sadece Nürnberg'de hayran kalabileceğiniz bir sürü tarihsel yapı mevcut; hauptbahnhof (tren istasyonu), kiliseler ve özellikle üniversite binası. Ana kampüs

yerleşkelerinden birisi Erlangen merkezde ve karşısında hiç sıkılmadan saatlerce oturabileceğiniz bir yeşil alan mevcut.

Almanya'dan bahsetmişken Christkindlesmarkt'ta değinmeden geçmek olmaz tabi. Bu sene 30 Kasım'da başlayıp Noel'den bir gün önce yani 24 Aralık'ta biten şenlik olduğu söylenebilir. Öğrendiğim kadarıyla Avrupa'nın en büyük Christkindlesmarkt'ı Nürnberg'de olup, başta Avrupa ülkelerinden olmak üzere dünyanın dört bir yanından turist ağırlamakta. Genel olarak yiyeceklerin satıldığı bu organizasyonda, en çok tüketilen ve adından da söz ettiren sıcak şarap (glühwein), Almanya'nın soğuşunda insanları sıcak tutan bir başka içecek.

Almanya' da öğrencilik hayatı kolay demişken, işin bir de diğer tarafından söz etmek zorunda hissediyorum kendimi. İş hayatı... 2 haftalık Noel tatilinin 5 gününde Hannover'de bulunma fırsatım oldu. Almanya'nın Aşağı Saksonya eyaletinde olan bu kentte 1 araba ve 1 lastik fabrikası var. Kalkınma açısından kulağa çok hoş geliyor ama bu kentte yaşayanların hayatları işten eve, evden işe olarak sürüyor. Bundan dolayıdır ki, burada çok sosyal bir hayat yaşadıklarını söyleyemem.

Erasmus programında olduğumuz için genellikle Erasmus programı ile gelen arkadaşlarımızla vakit geçirdik. Fransız, İtalyan, Çek, İspanyol, Rus ve daha birçok farklı ülkeden gelen öğrenciler vardı. En çok da İtalya'dan katılan öğrenci vardı. Her biri kendi ülkesini anlattıkça, hazır Almanya'ya gelmişken buradan da diğer yakın ülkelere gidelim dedik. İlk durağımız Çek Cumhuriyeti'nin başkenti Prag idi. Oldukça yakın olduğu için otobüs ile gittik. Prag'a gelip şehir merkezine doğru gittikçe Almanya ile olan farkı direk anlıyorsunuz.

Başkent olmasından kaynaklı olan bir karmaşıklık var, ancak Almanya'da olan düzen yok denecek kadar az. Neyse ki sadece 1 günlüğüne gitmiştik. O denli düzenli bir hayattan sonra böyle bir karmaşıklığa girince insan ister istemez yadırgıyor. Nitekim, Prag için 1 günlük gezinin oldukça yeterli olduğunu düşünüyorum. Prag'ı Almanya'dan ayıran bariz bir özellik olduğunu söyleyemem, ama gidilmesi gereken bir yer olduğunun garantisini veririm.

Gelelim Paris'e... Oraya da otobüs

ile gittik, ancak bu sefer yolculuk 9 saat civarı sürdü. Sabahın erken saatlerinde Paris'teydik. Hava tabii ki de yine soğuktu. Önceliğimiz, gezmeyi planladığımız yerler için günlük toplu taşıma bileti almak oldu. İtiraf etmeliyim ki, Paris'in metro ağı çok karmaşık. İnternette baktığımızda hangi metrolara bineceğimizi bilmeseydik, kaybolmak kaçınılmaz olurdu. İlk gittiğimiz yer şehrin 130 metrelik tepesinde yer alan Sacré-Cœur Bazilikası'ydı. Bu nokta, anıtın bulunmasının yanı sıra, Paris'i genel olarak görebileceğiniz bir

nokta. Daha sonra tekrardan metroyu kullanarak Seine nehrinin kıyısında bulunan dünyaca ünlü Fransız gotik mimarisinin eseri Notre Dame Katedrali oldu. Buradan sonra, gideceğimiz yerlere yürümeyi tercih ettik. Mimari eserlerin çoğu Seine nehrinin kıyısında yer alıyordu ve hava da şansımıza güneşliydi. Sonraki duraklarımız Ordu Müzesi, Louvre Müzesi ve Zafer Takı'ydı (Arc De Triomphe). Zafer Takı Charles de Gaulle Meydanı'nın ortasında, Şanzelize Caddesi'nin batı kısmında yer alıyor. Sonunda sıra bana göre Paris'i Paris yapan en önemli nokta olan Eiffel Kulesi'ne geldi... İnternette gördüğümüz fotoğraflar bir yana, yakından gördüğümüz zaman çok daha fazla etkileneceğinizin garantisini veririm. Nitekim, günümüzün 1/3'ü burada geçti. Ayrıca gece ışıklandırması eşsiz güzellikte. Görsel açıdan Paris, beni Almanya ve Prag'a göre daha çok etkiledi. Şimdi sırada, planını yapmış olduğum Roma ve Madrid gezileri var.

Erasmus, farklı yerler gezip görmek ve yeni kültürler tanımak için kaçırılmaz bir fırsat. Bu yüzden okuldan gelen e-postaları atlamayın, bakarsınız hayatınızın fırsatı çıkar karşınıza. Yazıya neden 7 farklı şekilde selamlayarak başladığım umarım şu an anlaşılmıştır. Yazıyı şöyle sonlandırırsam daha anlamlı olacak sanırım: Bye, Auf wiedersehen, Addio, Au revoir, Addios, Sbohem. Yakında görüşürüz...

ASYA'DAKİ
EN İYİ
ÜNİVERSİTELER
ARASINDA **64.**
TÜRK ÜNİVERSİTELERİ
ARASINDA **5.** SIRADAYIZ

THE ASIA
Times Higher Education
UNIVERSITY
RANKINGS

SANAL ALEMİN SANAL PARASI

Acaba Lidyalılar parayı icat ettiklerinde ticarete bulundukları devletler nasıl karşılamıştır bu olayı? Ya da İtalya'da banklarda oturup aralarında para değişimi yapan tüccarlara kolaylık sağlamak amacıyla tefeciler kredi kartını geliştirdiğinde haram helal tartışması çıkmış mıdır? Bitcoin'in global ekonomiye yeni bir soluk getirip tartışılmaya devam ettiği şu günlerde bu soruların cevaplarını merak etmiyor değilim.

Bitcoin hakkında bilgiler yeni ve yakın zamanda çıkmasına rağmen büyük oranda eksik. Çıkışıyla ilgili net olarak bilinen tek şey 2008 yılında bitcoin.org isimli bir sitenin açılması ve 2009 yılında Bitcoin ağının ortaya çıkması. Bitcoin'in yaratıcısı hakkında halen net bir bilgi yok. Ancak 2008 yılının ekim ayında yazılan "Bitcoin: A Peer-to-Peer Electronic Cash System" isimli makale dolayısıyla Bitcoin'in yaratıcısının bu makaleyi yazan Satoshi Nakamoto olduğu düşünülmekte. Nakamoto'ya ait olan P2P Vakfı profilinde 37 yaşında Japonya'da yaşayan bir erkek olduğu yazsa da çoğu kişiye göre, İngilizcesi'nin çok iyi seviyede olmasından ve Bitcoin yazılımına ait Japonca bir döküman ya da herhangi bir bağlantı bulunmamasından bu bilgiler sahte. Bu durum da haliyle Satoshi Nakamoto'yu meçhul bir kişi yapıyor. Tabi Satoshi Nakamoto'nun kim olduğunun bilinmemesi hatta ismin gerçek olup olmadığının bilinmemesi hala Bitcoin'in ortaya nasıl çıktığı sorularının sorulmasına neden oluyor. Kim olabileceğine dair iddialar ise oldukça fazla. Bazıları ilk Bitcoin transferini yapan Hal Finney olduğunu düşünüyor. Zira kendisi Bitcoin yazılımının sürüldüğü gün yazılımı indirip transferi gerçekleştirmiş ve transfer Nakamoto'dan Finney'e olarak gözükmekte. Bazıları ise Bitcoin'in selefi olan Bitgold'u yaratan Nick Szabo'nun Nakamoto olduğunu söylemekte. Ancak Szabo bunu sürekli olarak reddediyor. 2014 yılında ise Newsweek yaptığı bir haberle gerçek Nakamoto'yu bulduğunu ilan etmiş ve o zamanlar 64 yaşında olan Kaliforniya'da yaşayan Dorian Nakamoto'nun Satoshi Nakamoto olduğunu iddia etmiştir. Fakat bu haber de yanlış çıkmış ve üstüne üstlük P2P Vakfı

sitesindeki hesabından Satoshi Nakamoto "Ben Dorian Nakamoto değilim" diye mesaj yayınlamıştır. Çoğu kişi içinse Satoshi Nakamoto tek bir kişi değil, bir grup için düşünülmüş takma bir ad. İddiaya göre Satoshi Japonca'da "zeki", "bilge" anlamına Naka "orta", "merkez" moto ise "temel" veya "köken" anlamlarına gelebilmekte. Bu yüzden Bitcoin'in kökeninin merkezindeki zeki bilge kişi anlamında bu ismin seçilmiş olabileceği düşünülmekte. Bir başka teori ise bu grubun 4 teknoloji devinin birleşmesiyle oluştuğu. Samsung, Toshiba,

Nakamichi ve Motorola. Tabi ki bu 4 şirketten herhangi bir doğrulama gelmediğinden bu da şimdilik bir teori olarak duruyor.

Yaratıcısının bile bilinmediği bu şeyi bu kadar gündemde tutan şey sadece bu gizem mi diye soracak olursanız öncelikle en temel soruya cevap aramanız gerekiyor: "nedir bu Bitcoin?"

Bitcoin herhangi bir merkez bankası, resmi kuruluş, vs. ile ilişkisi olmayan elektronik bir para birimidir. Bitcoin'deki işlemler kullanıcılar arasında aracı olmaksızın gerçekleştirilmekte yani peer-to-peer (P2P) denilen yapıda. Bu işlemler kamuya açık bir şekilde doğrulanarak Blockchain ismindeki bir sanal deftere kaydedilir. Bitcoin açık kaynak bir yazılım olduğundan isteyen bu yazılımı kullanarak kendi coinini oluşturabilir. Dünya üzerinde 1300'ten fazla coin var ve sayıları her geçen gün artıyor. Bitcoin, Bitcoin madenciliği denilen bir işlemin ödülü olarak ortaya çıktı ve diğer para birimleriyle değiştirilebilmektedir. Bitcoin Madenciliği temelde bitcoin işlemlerini tutan Blockchain defteri üzerinde yapılan değişiklikleri bilgisayarlar yardımıyla onaylama işine denir. İlk başlarda CPU tabanlı işlemciler yeterli olsa da sonrasında grafik işlemci üniteleri (GPU) ve daha sonrasında da ASIC ve FPGA isimli özel devreler ile yapılabilir hale gelmiştir. Blockchain üzerinde yapılan işlemler 10 dakikada bir listeye eklenir ve listenin rakamlar ile oluşturulan bir özeti çıkarılır.

BİTCOİN'İN SINIRLI SAYIDA OLMASI ONU DEĞERLİ YAPAN ŞEY. GÜNDEN GÜNE DEĞER KAZANMASININ SEBEBİ DE BU. ÜLKELERİ ENDİŞELENDİREN ŞEY İSE BİTCOİN'İN HERHANGİ BİR DEVLETE BAĞLI OLMAMASI VE HEP DEĞER KAZANDIĞI İÇİN VATANDAŞLARININ BİTCOİN'E YÖNELMESİ.

Buna Hash denir. Hashler özel olduğundan değişiklik tüm bloğu etkileyecek ve değişiklik yapılması durumunda tüm Blockchain sahipleri haberdar olacağından sahte blok belirlenip etkisiz hale getirilebilecektir. Ayrıca hashler SHA-256 adında NSA tarafından geliştirilen çok güçlü bir şifreleme algoritmasıyla oluşturulduğundan çözümleri neredeyse imkansızdır. Ne zaman biri bloğun özetini çıkarmayı bitirir ise belirli bir miktar Bitcoin ile ödüllendirilir. Bitcoin yazılımındaki toplam Bitcoin sayısı 21 milyon olduğundan bu işlem hem giderek zorlaşmakta hem de ödül miktarı giderek azalmaktadır. 2017 yılı sonunda 16 milyon civarında bitcoin çıkarılmış ve hesaplamalara göre son Bitcoin 2140 yılında çıkarılacak.

Bitcoin'in sınırlı sayıda olması onu değerli yapan şey. Günden güne değer kazanmasının sebebi de bu. Ülkeleri endişelendiren şey ise Bitcoin'in herhangi bir devlete bağlı olmaması ve hep değer kazandığı için vatandaşlarının Bitcoin'e yönelmesi. Aynı yükselen dövize yönelmek gibi Bitcoin'e yönelmekte Bitcoin'in değerini arttırıp ülkenin para değerini düşüreceğinden dünya genelinde bütün ülkelerde Bitcoin bir panik havası yaratıyor. Çünkü ülkelerin ekonomileri ve kanunları bu yeni para birimine hazırlıklı değil. Bitcoin üzerindeki akışı kontrol edemedikleri için devletlerin para politikalarını, vergi ya da enflasyon üzerinden aldıkları şeyi zayıflatıyor. Eğer devletler kanunlarını düzenlemekte gecikirlerse bir müddet sonra tedavüldeki paralarının yerini

Bitcoin alabilir.

Çoğu şeyi kökünden değiştirmeye zorlayan diğer P2P yazılımları gibi Bitcoin de zamanla devletler tarafından yasaklanabilir. Ancak her kıvılcım gibi Bitcoin de başka bir şeyleri alevlendireceğinden yasaklamak Bitcoin ile gelen yeni para anlayışını engellemeyecektir. Artısı eksisi, iyisi kötüsü ile Bitcoin paranın tanımını değiştirmiş ve devletlerin ekonomilerini yeniden şekillendirmeye zorlamıştır. Görünen o ki Bitcoin ticarete yeni bir çağın başlangıcı olacak, belki de globalleşen dünyada kabul gören tek para birimi olarak dünya ekonomisini kökünden değiştirecektir. Sonuç her ne olursa olsun Bitcoin insanların şu soruyu tekrar düşünmelerini sağlamıştır: "Para tam olarak nedir?"

Serkan Koçyiğit

İngilizce İşletme Bölümü Mezun

■ Bize kendinizden bahseder misiniz? Hangi bölümden, ne zaman mezun oldunuz?

1978 yılında Ankara'da doğdum. İlkokulu Yükseliş Koleji, orta ve lise eğitimimi Ankara Ayrancı Lisesinde tamamladım. Daha sonra Atılım Üniversitesi İngilizce İşletme Bölümünde okudum ve 2004 yılında mezun oldum.

■ Neden İngilizce İşletme Bölümünde okumayı tercih ettiniz?

İngilizce İşletme Bölümü, açıkçası sınava hazırlık döneminde aklıma yatan bir bölüm değildi. Tercihlerim arasında Hukuk, Uluslararası İlişkiler daha ağır basıyordu. İşletmeyi istemememin başlıca sebebi, toplumun çoğunluğunun işletme okuduğu klişesiydi. Bölümleri tarafsız bir gözle değerlendirmeye başladığımda, bana istediğimi verecek, her zaman önemli bir yere sahip ve geniş bir yelpazesi olan İşletmenin doğru seçim olduğuna karar verdim. Önemli olan herkesin o bölümü tercih ediyor olması değil, sizin o insanların arasında bilgi, beceri ve yeteneklerinizle nerede olduğunuz.

■ Kendi işinizi kurmaya nasıl karar verdiniz? Üniversite eğitiminiz sırasında böyle bir düşünceniz var mıydı? Bu kapsamda nerelerden destek aldınız? ?

Kendi işimi kurmak, üniversite hayatımdan önce de hep aklımdaydı. Mezun olup askerlik hizmetimi tamamladıktan

sonra çeşitli sektörlerde hizmet veren firmalarda çalıştım. En son çalışmış olduğum firmada, artık bu işi kendim yaparsam başarılı olacağımı düşündüm. Hem çevremden, hem de yakınlarımdan almış olduğum destekle bunu yapabileceğime karar verdim.

■ Kendi şirketinizi kurmadan önceki işlerinizden bahseder misiniz? Bu dönemdeki çalışmalarınızla kıyasladığınızda, kendi işinizi yapıyor olmak size ne kattı?

Kendi işimi kurmadan önce LPG ve akaryakıt sektöründe yaklaşık 6 yıl çalıştım. Daha sonra organizasyon ve ekipman kiralama sektöründe 5 yıl çalıştıktan sonra kendi firmamızı olan Artı Mobil Tuvalet kiralama Firmasını kurdum. Kendi işimi yapıyor olmak, zorluklarla bireysel olarak daha fazla mücadele etme, iş takibi, müşteri ilişkilerinde daha sakin hareket edebilme ve karşındaki insana güven verme konularında bilgi, beceri ve özgüven kazandırdı.

■ Kurduğunuz şirketten ve faaliyetlerinden bahseder misiniz?

Farklı hizmet anlayışı ve ürünleri ile 2012 yılında sektöre adım atan Artı Mobil Tuvalet Hizmetleri, fark yaratan ve memnuniyet öncelikli çevre dostu hizmetleri ile sizlerin fikir ve çözüm ortağı olmayı hedefliyor. Şirketimizin asıl iştiğal konusu olan ekipmanlar arasında karavan tuvalet, kulis karavan, karavan duş, konteyner tuvalet, ofis konteyner, mobil tuvalet, bariyer ve vidanjör kiralama hizmetleri yer alıyor. Türkiye geneline hizmet veren bir firma olmamızdan dolayı ülkemizde yapılan tüm açık hava etkinliklerinde çözüm ortağı olarak önemli bir pay sahibi oluyoruz.

■ Girişimcilik yolunda ilerlemek isteyen, yolun başında bir kişiye tavsiyeleriniz ne olurdu?

Girişimcilik yaparak yeni iş kurmak isteyen arkadaşlarıma tavsiyem, girmek istedikleri işin iyi yanlarını olduğu kadar, kötü yanlarını da düşünmeleridir. Ayrıca yapmak istedikleri iş için muhakkak o sektörün içinde en az 2-3 sene çalışmalarını tavsiye ederim.

■ Aldığınız eğitimin kariyeriniz açısından nasıl bir etkisi oldu? Atılım Üniversitesinin sizlere sağladığı hangi olanaklar profesyonel hayatınızda fayda sağladı?

Atılım Üniversitesinde İşletme Bölümü okumuş olmam, ileride yapacağım işler için fayda maliyet analizi yapmak, girişimcilikte dikkat edilmesi gereken konular bilmek gibi yönlerden fayda sağladı.

■ Üniversite hayatınıza dönelim... Eğitim/ öğrencilik hayatınızdan Atılım Üniversitesine dair aklınızda kalanlar neler?

Atılım Üniversitesinde okuduğum yıllardan geriye kalan biriktirdiğim güzel anılar ve dostluklar oldu.

■ AtılımMED'in bir üyesi olarak dernek tarafından yapılan etkinlikler ve çalışmalar hakkında ne düşünüyorsunuz?

Mezunlar derneğinin yapmış olduğu çalışmaları, mezunlar arasındaki sinerji sürekli kılması açısından son derece başarılı buluyorum.

Başarı bir yolculuktur, bir varış noktası değil...

Derneğimiz mezunlarını ve üyelerini değişik platformlarda buluşturan, bir araya getirip kaynaştıran bir sivil toplum örgütüdür. Sosyal, kültürel ve mesleki alanlarda üniversitemiz mezunlarına katma değer yaratıcı etkinliklere imza atar. Mezunlarının kültürel, sosyal ve mesleki birikimlerini Atılım Üniversitesi'nin gelişimine katkıda bulunabilecek şekilde kullanabilmeleri adına faaliyetler düzenler. Mezunlar arasında ki bağı kuvvetlendirerek aralarında güçlü bir iletişim ağı oluşturarak kaynaşma ve birliktelik sağlar.

Geleceğe iz bırakın...

www.atilim-med.org.tr

**"THE" 50 YAŞ ALTI EN BAŞARILI
ÜNİVERSİTELER SIRALAMASINDA**

**DÜNYADA
İLK 100
TÜRKİYE'DE
İLK 4
ARASINDA**

FİZİKSEL BİLİMLER SIRALAMASINDA

TÜRKİYE'DE İLK 2'DEYİZ

- Matematik ve İstatistik
- Fizik ve Astronomi
- Kimya
- Jeoloji, Çevre, Yer ve Sualtı Bilimleri dikkate alınmıştır.

ATILIM
ÜNİVERSİTESİ